

1998. évi IX. törvény

az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) keretében kialakított, a Kereskedelmi Világszervezet létrehozó Marrakesh-i Egyezmény és mellékleteinek kihirdetéséről

1. § Az Országgyűlés az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT) keretében kialakított és 1995. január 1-jén hatályba lépett, a Kereskedelmi Világszervezet létrehozó Marrakesh-i Egyezményt és mellékleteit (a továbbiakban: Egyezmény) e törvénnyel kihirdeti. (Az Egyezmény megerősítéséről szóló nyilatkozat letétbe helyezése 1994. december 29-én megtörtént, ennek alapján az Egyezmény a Magyar Köztársaság vonatkozásában 1995. január 1-jén lépett hatályba.)

2. § Az Egyezmény magyar nyelvű fordítása a következő:

„A Kereskedelmi Világszervezet létrehozó Marrakesh-i Egyezmény

Az Egyezményben részt vevő Felek

elismerve, hogy kereskedelmi és gazdasági törekvéseik terén kapcsolataikat az életszínvonal emelése, a teljes foglalkoztatottság és a reáljövedelem és valós kereslet nagy és kitarthatóan növekvő volumenének biztosítása, az áruk és szolgáltatások előállításának és kereskedelmének növelése érdekében kell alakítaniuk, miközben lehetővé teszik a világ erőforrásainak optimális használatát összhangban a fenntartható fejlődés céljával, kívánva mind a környezet védelmét és megóvását, mind az ezt szolgáló eszközök erősítését oly módon, ami megfelel igényeiknek és aggályaiknak a gazdasági fejlődés különböző szintjein,

elismerve továbbá, hogy pozitív erőfeszítésekre van szükség annak érdekében, hogy biztosítsák a fejlődő és különösen a legkevésbé fejlett országok számára, hogy gazdasági fejlődésük szükségleteihez mértén részesülhessenek a nemzetközi kereskedelem növekedéséből,

kívánva, hogy e célokhoz kölcsönös és kölcsönösen előnyös, a vámok és más kereskedelmi akadályok lényeges csökkentésére és a nemzetközi kereskedelmi kapcsolatokban meglévő hátrányosan megkülönböztető elbánás felszámolására irányuló megállapodások megkötésével hozzájáruljanak,

eltökélten azért, hogy egy integrált, életképebb és tartósabb multilaterális kereskedelmi rendszert fejlesszenek ki, felölelve az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezményt, a korábbi kereskedelem liberalizálási erőfeszítések eredményeit és a Multilaterális Kereskedelmi Tárgyalások Uruguayi Fordulója összes eredményét,

elhatározva, hogy a multilaterális kereskedelmi rendszer alapelveit megőrzik, és alapvető céljainak megvalósulását elősegítik
a következőkben állapodnak meg:

I. Cikk

A Szervezet létrehozása

A Kereskedelmi Világszervezet (a továbbiakban: WTO) ezennel létrejön.

II. Cikk

A WTO hatálya

1. A WTO közös intézményi keretet nyújt a Tagjai közötti kereskedelmi kapcsolatok alakítására, a jelen Egyezmény Mellékleteiben szereplő megállapodásokkal és kapcsolódó jogi szabályozásokkal összefüggő ügyekben.

2. Az 1., 2. és 3. Mellékletekben szereplő megállapodások és kapcsolódó jogi szabályozások (a továbbiakban: Multilaterális Kereskedelmi Megállapodások) a jelen Egyezmény szerves részét alkotják, minden Tagra nézve kötelezőek.

3. A 4. Mellékletben szereplő megállapodások és kapcsolódó jogi szabályozások (a továbbiakban: Többoldalú Kereskedelmi Megállapodások) ugyancsak részei a jelen Egyezménynek az azokat elfogadó Tagok számára, és azokra kötelezőek. A Többoldalú Kereskedelmi Megállapodások nem teremtenek sem jogot, sem kötelezettséget olyan Tagok számára, akik azokat nem fogadták el.

4. Az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény 1994, ahogyan azt az 1. A) Melléklet meghatározza (a továbbiakban: GATT 1994) jogilag különböző az 1947. október 30-i keltű, az Egyesült Nemzetek Kereskedelmi és Foglalkoztatási Konferenciája Előkészítő Bizottságának Második Ülésszakát befejezően elfogadott Záróokmányhoz mellékelte, a későbbiekben kiigazított, kiegészített vagy módosított Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezménytől (a továbbiakban: GATT 1947).

III. Cikk

A WTO funkciói

1. A WTO a jelen Egyezmény és a Multilaterális Kereskedelmi Megállapodások végrehajtását, igazgatását és működését segíti elő, céljait elmozdítja, valamint keretet ad a Többoldalú Kereskedelmi Megállapodások végrehajtásához, igazgatásához és működéséhez.

2. A WTO tárgyalási fórumot nyújt Tagjai számára multilaterális kereskedelmi kapcsolataikat illetően olyan ügyekben, amelyekkel a jelen Egyezmény Mellékleteiben szereplő megállapodások foglalkoznak. A WTO szintén fórumot biztosíthat a Tagjai közötti további tárgyalásokra multilaterális kereskedelmi kapcsolataikat illetően és keretet nyújthat az ilyen tárgyalások eredményeinek végrehajtásához, ha a Miniszteri Konferencia így határoz.

3. A WTO működteti a Vitarendezési szabályokról és eljárásokról szóló Egyetértést (a továbbiakban: Vitarendezési Egyetértés vagy DSU), amit a jelen Egyezmény 2. Melléklete tartalmaz.

4. A WTO működteti a Kereskedelempolitikai Felülvizsgálati Mechanizmust (a továbbiakban: TPRM), amit a jelen Egyezmény 3. Melléklete tartalmaz.

5. Annak érdekében, hogy a globális gazdaságpolitika alakításában nagyobb összhang valósuljon meg, a WTO megfelelő módon együttműködik a Nemzetközi Valutaalappal és a Nemzetközi Újjáépítési és Fejlesztési Bankkal, valamint a hozzájuk tartozó szervezetekkel.

IV. Cikk

A WTO struktúrája

1. Az összes Tag képviselőiből álló Miniszteri Konferencia létesül, amely legalább két évente egyszer ülésezik. A Miniszteri Konferencia ellátja a WTO funkcióit és intézkedéseket hoz ezzel kapcsolatban. A Miniszteri Konferencia jogosult bármely Multilaterális Kereskedelmi Megállapodás alá tartozó valamennyi ügyben döntést hozni, ha ezt egy Tag igényli, összhangban a jelen Egyezmény és az érintett Multilaterális Kereskedelmi Megállapodás különös döntéshozatali követelményeivel.

2. Az összes Tag képviselőiből álló Általános Tanács létesül, amely szükség szerint ülésezik. A Miniszteri Konferencia ülései közötti időszakokban annak funkcióit az Általános Tanács gyakorolja. Az Általános Tanács emellett gyakorolja a jelen Egyezményben ráruházott funkciókat is. Az Általános Tanács kialakítja eljárási szabályait és jóváhagyja a 7. bekezdésben említett Bizottságok eljárási szabályait.

3. Az Általános Tanács szükség szerint ül össze, hogy ellássa a Vitarendezési Egyetértésben hivatkozott Vitarendezési Testület feladatait. A Vitarendezési Testületnek külön elnöke lehet, aki megállapíthatja a feladatok végrehajtásához szükségesnek ítélt eljárási szabályokat.

4. Az Általános Tanács szükség szerint ül össze, hogy ellássa a TPRM-ben hivatkozott Kereskedelempolitikai Felülvizsgálati Testület feladatait. A Kereskedelempolitikai Felülvizsgálati Bizottságnak külön elnöke lehet, aki megállapíthatja a feladatok végrehajtásához szükségesnek ítélt eljárási szabályokat.

5. Létrejön az Árukereskedelmi Tanács, a Szolgáltatás-kereskedelmi Tanács és a Szellemi Tulajdonjogok Kereskedelmi Vonzataival foglalkozó Tanács (a továbbiakban: TRIPS Tanács), amelyek az Általános Tanács általános irányítása alatt működnek. Az Árukereskedelmi Tanács felügyeli az 1. A) Mellékletben szereplő

Multilaterális Kereskedelmi Megállapodások működését. A Szolgáltatás-kereskedelmi Tanács felügyeli a Szolgáltatások Kereskedelméről szóló Általános Egyezmény (a továbbiakban: GATS) működését. A TRIPS Tanács felügyeli a Szellemi Tulajdonjogok Kereskedelmi Vonzatairól szóló Megállapodás (a továbbiakban: TRIPS Megállapodás) működését. Ezek a Tanácsok ellátják azon funkciókat, amelyeket a vonatkozó egyezmények és az Általános Tanács részükre meghatároznak. Eljárási szabályait az Általános Tanács jóváhagyásával alakítják ki. A Tanácsokban való részvétel minden Tag képviselője előtt nyitva áll. A Tanácsok szükség szerint üléseznek feladataik ellátása érdekében.

6. Az Árukereskedelmi Tanács, a Szolgáltatás-kereskedelmi Tanács és a TRIPS Tanács szükség szerint alárendelt szerveket létesít. Ezek az alárendelt szervek eljárási szabályait az illetékes Tanácsok jóváhagyásával alakítják ki.

7. A Miniszteri Konferencia létrehoz egy Kereskedelmi és Fejlesztési Bizottságot, egy Fizetési Mérleg Korlátozások Bizottságot és egy Költségvetési, Pénzügyi és Igazgatási Bizottságot, amelyek ellátják a jelen Egyezményben és a Multilaterális Kereskedelmi Megállapodásokban számukra meghatározott feladatokat és az Általános Tanács által rájuk ruházott bármely további funkciót. A Miniszteri Konferencia a megfelelőnek tartott funkciókkal további ilyen Bizottságokat is létrehozhat. Feladatai részeként a Kereskedelmi és Fejlesztési Bizottság időszakonként áttekinti a Multilaterális Kereskedelmi Megállapodások legkevésbé fejlett fejlődő országok javát szolgáló előírásait és jelentést tesz az Általános Tanácsnak megfelelő intézkedésre. A részvétel e Bizottságokban nyitva áll minden Tag képviselői számára.

8. A Többoldalú Kereskedelmi Megállapodásokban hivatkozott testületek ellátják a Megállapodásokban számukra előírt feladatokat és a WTO intézményi keretein belül tevékenykednek. E testületek rendszeresen tájékoztatják az Általános Tanácsot tevékenységükről.

V. Cikk

Kapcsolatok más szervezetekkel

1. Az Általános Tanács megfelelő megegyezéseket hoz létre a hatékony együttműködésre más olyan kormányközi szervezetekkel, amelyek feladatai kapcsolatosak a WTO feladataival.

2. Az Általános Tanács megfelelő megegyezéseket hozhat létre konzultációra és együttműködésre olyan nem-kormányzati szervezetekkel, amelyek a WTO-val kapcsolatos ügyekben érdekeltek.

VI. Cikk

A Titkárság

1. Létrejön a WTO Titkársága (a továbbiakban: Titkárság), amit a Vezérigazgató vezet.

2. A Miniszteri Konferencia kinevezi a Vezérigazgatót és elfogadja a Vezérigazgató jogkörét, kötelezettségeit, szolgálati feltételeit és hivatali idejét meghatározó előírásokat.

3. A Vezérigazgató kinevezi a Titkárság személyzetének tagjait és meghatározza feladataikat és szolgálati feltételeiket, összhangban a Miniszteri Konferencia által elfogadott előírásokkal.

4. A Vezérigazgató és a Titkárság személyzetének felelőssége kizárólagosan nemzetközi jellegű. Feladataik ellátása során a Vezérigazgató és a Titkárság személyzete nem kérhet és nem fogadhat el utasítást egyetlen kormánytól sem, illetve a WTO-n kívüli egyetlen más hatóságtól sem. Tartózkodniuk kell bármely tevékenységtől, ami hátrányosan érintheti nemzetközi tisztviselői pozíciójukat. A WTO Tagjai tiszteletben tartják a Vezérigazgató és a Titkárság személyzete felelősségének nemzetközi jellegét, és nem kívánják befolyásolni őket feladataik ellátásában.

VII. Cikk

Költségvetés és hozzájárulások

1. A Vezérigazgató a Költségvetési, Pénzügyi és Igazgatási Bizottság elé terjeszti a WTO éves költségvetési tervét és pénzügyi beszámolóját. A Költségvetési, Pénzügyi és Igazgatási Bizottság megvizsgálja a Vezérigazgató által

előterjesztett éves költségvetési tervet és pénzügyi beszámolót, és ajánlást tesz ezekre vonatkozóan az Általános Tanácsnak. Az éves költségvetési tervet az Általános Tanács hagyja jóvá.

2. A Költségvetési, Pénzügyi és Igazgatási Bizottság pénzügyi szabályokat javasol az Általános Tanácsnak, amelyek előírásokat tartalmaznak, meghatározva:

- a) a hozzájárulások mértékét, a WTO kiadásait felosztva a Tagok között; és
- b) a hátralékban levő Tagokkal szemben teendő intézkedéseket.

A pénzügyi szabályokat, amilyen mértékben alkalmazható, a GATT 1947 szabályaira és gyakorlatára kell alapozni.

3. Az Általános Tanács a pénzügyi szabályokat és az éves költségvetési tervet a WTO Tagok több mint felét jelentő kétharmados többséggel fogadja el.

4. Minden Tag késedelem nélkül befizeti hozzájárulását a WTO-nak a WTO kiadásaiban való részesedése szerint, összhangban az Általános Tanács által elfogadott pénzügyi szabályokkal.

VIII. Cikk

A WTO jogállása

1. A WTO jogi személy és minden egyes Tag olyan jogképességgel ruházta fel, amely szükséges lehet feladatai ellátásához.

2. A WTO számára minden egyes Tag olyan előjogokat és mentességeket biztosít, amelyek szükségesek feladatai ellátásához.

3. A WTO tisztviselőinek és a Tagok képviselőinek a Tagok hasonlóan olyan előjogokat és mentességeket nyújtanak, amelyek szükségesek a WTO-val kapcsolatos feladataik független ellátásához.

4. Egy Tag által a WTO, annak tisztviselői és Tagjainak képviselői részére nyújtandó előjogok és mentességek hasonlóak azon előjogokhoz és mentességekhez, amelyeket az Egyesült Nemzetek Közgyűlése által 1947. november 21-én jóváhagyott, a Szakosított Szervezetek Előjogairól és Mentességeiről szóló Konvenció tartalmaz.

5. A WTO székhely megállapodást köthet.

IX. Cikk

Döntéshozatal

1. A WTO folytatja a GATT 1947 alatt követett konszenzuson alapuló döntéshozatali gyakorlatot. Más rendelkezés hiányában, ha egy döntést nem lehet konszenzussal meghozni, az ügyet szavazással kell eldönteni. A Miniszteri Konferencia és az Általános Tanács ülésein a WTO minden egyes Tagja egy szavazattal rendelkezik. Ahol az Európai Közösségek gyakorolja szavazati jogát, annyi számú szavazata van, amennyi azon tagállamainak száma, amelyek a WTO Tagjai. A Miniszteri Konferencia és az Általános Tanács döntéseit a leadott szavazatok többségével hozza, ha a jelen Egyezmény vagy az érintett Multilaterális Kereskedelmi Megállapodás más előírást nem tartalmaz.

2. A Miniszteri Konferencia és az Általános Tanács kizárólagosan jogosult a jelen Egyezmény, illetve a Multilaterális Kereskedelmi Megállapodások értelmezéseit elfogadni. Az 1. Mellékletben szereplő Multilaterális Kereskedelmi Megállapodások értelmezése esetében ezt a jogkört az adott Egyezményt felügyelő Tanács ajánlása alapján kell gyakorolni. Az értelmezést elfogadó döntést a Tagok háromnegyedes többségével kell meghozni. Ezt a bekezdést nem lehet olyan módon alkalmazni, hogy aláássa a X. Cikk kiegészítésekkel foglalkozó előírásait.

3. Kivételes körülmények között a Miniszteri Konferencia elhatározhatja, hogy felmentést ad egy Tagot a jelen Egyezmény vagy bármely Multilaterális Kereskedelmi Megállapodás szerint terhelő kötelezettség alól, feltéve, hogy az ilyen döntést a Tagok háromnegyedes többségével hozzák, kivéve, ha a jelen bekezdés másként rendelkezik.

a) A jelen Egyezményt érintő felmentési kérelmet a Miniszteri Konferencia elé kell terjeszteni megfontolásra a konszenzuson alapuló döntéshozatal gyakorlatának megfelelően. A kérés tanulmányozására a Miniszteri Konferencia egy 90 napot meg nem haladó időszaktól határoz meg. Amennyiben az időszak során nem sikerül konszenzust elérni, a felmentés megadásáról szóló döntés a Tagok háromnegyedes többségével hozható.

b) Az 1. A) vagy 1. B) vagy 1. C) Mellékletekben szereplő Multilaterális Kereskedelmi Megállapodásokat és ezek mellékleteit érintő felmentési kérelmeket először az Árukereskedelmi Tanács, a Szolgáltatás-kereskedelmi Tanács vagy a TRIPS Tanács elé kell vinni 90 napot meg nem haladó időszak alatti megfontolásra. Az időszak végén az érintett Tanács jelentést tesz a Miniszteri Konferenciának.

4. A Miniszteri Konferencia felmentést megadó döntésének rögzítenie kell a döntést indokló különleges körülményeket, a felmentés alkalmazásának előírásait és feltételeit, valamint a felmentés megszűnésének időpontját. Minden egy évet meghaladó időszakra nyújtott felmentést a Miniszteri Konferenciának felül kell vizsgálnia a megadást követő egy éven belül, és azután évente, amíg a felmentés le nem jár. A Miniszteri Konferenciának minden felülvizsgálat során meg kell vizsgálnia, hogy a felmentést indokló különleges körülmények léteznek-e, és a felmentéshez szabott előírások és feltételek teljesültek-e. A Miniszteri Konferencia az éves felülvizsgálat alapján meghosszabbíthatja, módosíthatja vagy megszüntetheti a felmentést.

5. A Többoldalú Kereskedelmi Megállapodások szerinti döntésekre, beleértve az értelmezésekről és felmentésekről szólóakat, az adott Megállapodás előírásai az irányadók.

X. Cikk

Kiegészítések

1. A WTO bármely Tagja kezdeményezhet javaslatot a jelen Egyezmény vagy az 1. Mellékletben szereplő Multilaterális Kereskedelmi Megállapodások rendelkezéseinek kiegészítésére e javaslatnak a Miniszteri Konferencia elé terjesztése útján. A IV. Cikk 5. pontjában felsorolt Tanácsok ugyancsak javasolhatják a Miniszteri Konferenciának az 1. Mellékletben szereplő, általuk felügyelt Multilaterális Kereskedelmi Megállapodások rendelkezéseinek kiegészítését. Amennyiben a Miniszteri Konferencia nem határoz meg hosszabb időszakot, a javaslat Miniszteri Konferencia elé történő hivatalos benyújtását követő 90 napon belül a Miniszteri Konferencia minden olyan döntésének, miszerint a javasolt kiegészítést a Tagok elé terjeszti elfogadásra, konszenzuson kell alapulnia. Kivéve, ha a 2., 5. vagy 6. pontok rendelkezései alkalmazandók, a döntésnek meg kell határoznia, hogy a 3. vagy 4. pont rendelkezéseit kell-e alkalmazni. Konszenzus esetén a Miniszteri Konferencia a javasolt kiegészítést haladéktalanul a Tagok elé terjeszti elfogadásra. Amennyiben a meghatározott időn belül a Miniszteri Konferencia ülésén nem születik konszenzus, a Miniszteri Konferencia a Tagok kétharmados többségével határoz arról, hogy a javasolt kiegészítést a Tagok elé terjessze-e elfogadásra. Kivéve a 2., 5. és 6. pontokban rögzítetteket, a javasolt kiegészítésre a 3. pont rendelkezései vonatkoznak, kivéve, ha a Miniszteri Konferencia a Tagok háromnegyedes többségével úgy határoz, hogy a 4. pont rendelkezéseit kell alkalmazni.

2. A jelen cikk rendelkezéseinek és a következő Cikk rendelkezéseinek módosításai csak az összes Tag általi elfogadás után lépnek hatályba:

- a jelen Egyezmény IX. Cikke;
- a GATT 1994 I. és II. Cikke;
- a GATS II:1. Cikke;
- a TRIPS Megállapodás 4. Cikke.

3. A jelen Egyezmény vagy az 1. A) és 1. C) Mellékletekben felsorolt Multilaterális Kereskedelmi Megállapodások rendelkezéseinek módosításai, a 2. és 6. pontokban említetteken kívüli módosítások, amelyek olyan jellegűek, hogy módosítják a Tagok jogait és kötelezettségeit, a Tagok kétharmadának elfogadásával a módosítást elfogadó Tagokra nézve hatályba lépnek, majd ezt követően minden más Tagra nézve is, amikor azok azt elfogadják. A Miniszteri Konferencia a Tagok háromnegyedes többségével határozhat úgy, hogy a jelen pont szerint hatályosuló bármely módosítás olyan természetű, hogy a Miniszteri Konferencia által esetenként megállapítandó határidőig a módosítást el nem fogadó Tagnak szabadságában áll a WTO-ból kilépni vagy tagságát fenntartani a Miniszteri Konferencia egyetértésével.

4. A jelen Egyezmény vagy az 1. A) és 1. C) Mellékletekben felsorolt Multilaterális Kereskedelmi Megállapodások rendelkezéseinek, a 2. és 6. pontokban említetteken kívüli módosításai, amelyek olyan jellegűek, hogy nem változtatják meg a Tagok jogait és kötelezettségeit, a Tagok kétharmadának elfogadásával minden Tagra nézve hatályba lépnek.

5. A 2. pontban említettek kivételével a GATS I., II. és III. Részének és azok Mellékleteinek módosításai a Tagok kétharmados elfogadásával a módosítást elfogadó Tagokra nézve lépnek hatályba, majd ezt követően minden más Tagra nézve is, amikor azok azt elfogadják. A Miniszteri Konferencia a Tagok háromnegyedes többségével határozhat úgy, hogy a fenti rendelkezés szerint hatályosuló bármely módosítás olyan természetű, hogy a Miniszteri Konferencia által esetenként megállapítandó határidőig a módosítást el nem fogadó Tagnak szabadságában áll a WTO-ból kilépni vagy tagságát fenntartani a Miniszteri Konferencia egyetértésével. A GATS IV., V. és VI. Részének és azok Mellékleteinek módosításai a Tagok kétharmadának elfogadásával minden Tagra nézve hatályba lépnek.

6. Függetlenül e cikk más rendelkezéseitől, a TRIPS Megállapodás módosításait, ha azok teljesítik a TRIPS Megállapodás 71. Cikke 2. pontjának követelményeit, a Miniszteri Konferencia további formális elfogadási eljárás nélkül elfogadhatja.

7. A jelen Egyezmény vagy az 1. Mellékletben szereplő Multilaterális Kereskedelmi Megállapodás módosítását elfogadó Tag a WTO Vezérigazgatójánál helyezi letétbe az elfogadási okiratot a Miniszteri Konferencia által meghatározott elfogadási határidőn belül.

8. A WTO bármely Tagja kezdeményezhet javaslatot a 2. és 3. Mellékletben szereplő Multilaterális Kereskedelmi Megállapodások rendelkezéseinek módosítására, a javaslat Miniszteri Konferencia elé terjesztése útján. A 2. Mellékletben szereplő Multilaterális Kereskedelmi Megállapodás módosításainak jóváhagyásáról konszenzussal döntenek és ezek a Miniszteri Konferencia jóváhagyásával az összes Tagra nézve hatályba lépnek. A 3. Mellékletben szereplő Multilaterális Kereskedelmi Megállapodás módosításainak elfogadásáról szóló döntések a Miniszteri Konferencia jóváhagyásával az összes Tagra nézve hatályba lépnek.

9. Azon Tagok kérésére, akik egy kereskedelmi megállapodás részesei, a Miniszteri Konferencia kizárólag konszenzussal dönthet úgy, hogy a Megállapodást a 4. Melléklethez csatolja. Azon Tagok kérésére, akik egy Többoldalú Kereskedelmi Megállapodás részesei, a Miniszteri Konferencia dönthet úgy, hogy az Egyezményt törli a 4. Mellékletből.

10. Egy Többoldalú Kereskedelmi Megállapodás módosításaira az adott Megállapodás rendelkezései az irányadók.

XI. Cikk

Eredeti Tagság

1. A WTO eredeti Tagjaivá válnak, akik a jelen Egyezmény hatálybalépése napján a GATT 1947 Szerződő Felei, valamint az Európai Közösségek, amennyiben elfogadják a jelen Egyezményt és a Multilaterális Kereskedelmi Megállapodásokat, valamint Engedményekről és Kötelezettségvállalásokról szóló Listáikat a GATT 1994-hez, és Specifikus Kötelezettségvállalási Listáikat a GATS-hoz csatolják.

2. Az Egyesült Nemzetek által legkevésbé fejlett fejlődő országnak elismert országoktól csak olyan mértékben igénylik engedmények és kötelezettségek vállalását, ami összhangban van egyedi fejlesztési, pénzügyi és kereskedelmi szükségleteikkel vagy igazgatási és intézményes lehetőségeikkel.

XII. Cikk

Csatlakozás

1. Bármely Állam vagy önálló vámterület, amely teljes autonómiával rendelkezik külkereskedelmi kapcsolatainak alakításában és a jelen Egyezmény, illetve a Multilaterális Kereskedelmi Megállapodások alá tartozó más ügyekben, csatlakozhat a jelen Egyezményhez az adott Fél és a WTO közötti megállapodás feltételei szerint. Az ilyen csatlakozás vonatkozik a jelen Egyezményre és az ahhoz mellékelte Multilaterális Kereskedelmi Megállapodásokra.

2. A csatlakozásról a Miniszteri Konferencia határoz. A Miniszteri Konferencia a csatlakozás feltételeit rögzítő megállapodást a WTO Tagok kétharmados többségével hagyja jóvá.

3. Többoldalú Kereskedelmi Megállapodáshoz való csatlakozásnál az adott Megállapodás rendelkezései az irányadók.

XIII. Cikk

Multilaterális Kereskedelmi Megállapodások nem alkalmazása meghatározott Tagok között

1. A jelen Egyezmény és az 1. és 2. Mellékletben szereplő Multilaterális Kereskedelmi Megállapodások nem alkalmazandók bármely Tag és bármely más Tag között, ha a Tagok valamelyike Taggá válásakor, nem adja egyetértését az alkalmazáshoz.

2. A WTO eredeti Tagjai között, akik a GATT 1947 Szerződő Felei voltak, az 1. pontra csak akkor lehet hivatkozni, ha a GATT 1947 XXXV. Cikkére korábban hivatkoztak, és az hatályos volt ezekre a Szerződő Felekre azon a napon, amikor rájuk nézve a jelen Egyezmény hatályba lépett.

3. Az 1. pont csak akkor alkalmazható egy Tag és egy, a XII. Cikk szerint csatlakozott Tag között, ha az Egyezmény alkalmazásával egyet nem értő Tag a Miniszteri Konferenciát értesítette a csatlakozás feltételeit rögzítő megállapodás Miniszteri Konferencia általi jóváhagyását megelőzően.

4. A Miniszteri Konferencia felülvizsgálhatja a jelen cikk működését konkrét esetekben bármely Tag kérésére és megfelelő ajánlásokat tehet.

5. Többoldalú Kereskedelmi Megállapodás nem alkalmazásánál az adott Megállapodás előírásai az irányadók.

XIV. Cikk

Elfogadás, hatálybalépés és letétbe helyezés

1. A jelen Egyezmény elfogadásra nyitva áll, aláírással vagy másként, a GATT 1947 Szerződő Felei és az Európai Közösségek számára, akik jogosultak a WTO eredeti Tagjává válni, összhangban a jelen Egyezmény XI. Cikkével. Az elfogadás a jelen Egyezményre és az ehhez mellékelt Multilaterális Kereskedelmi Megállapodásokra vonatkozik. A jelen Egyezmény és az ehhez mellékelt Multilaterális Kereskedelmi Megállapodások a Miniszterek által a Multilaterális Kereskedelmi Tárgyalások Uruguay-i Fordulójának eredményeit tartalmazó Záróokmány 3. bekezdésével összhangban meghatározott napon lépnek hatályba, és az ezt követő két éven át állnak nyitva elfogadásra, amennyiben a Miniszterek másként nem határoznak. A jelen Egyezmény hatálybalépését követő elfogadás az annak napja utáni 30. napon lép hatályba.

2. A jelen Egyezményt, annak hatálybalépése után elfogadó Tagnak a Multilaterális Kereskedelmi Egyezményekben foglalt azon engedményeit és kötelezettségeit, amelyek végrehajtási időszaka a jelen Egyezmény hatálybalépésével kezdődik, úgy kell végrehajtania, mintha a jelen Egyezményt hatálybalépésekor fogadta volna el.

3. A jelen Egyezmény hatálybalépéséig a jelen Egyezmény és a Multilaterális Kereskedelmi Megállapodások szövege a GATT 1947 Szerződő Felei Vezérigazgatójánál kerül letétbe helyezésre. A Vezérigazgató a jelen Egyezményt elfogadó minden kormánynak és az Európai Közösségeknek azonnal eljuttatja a jelen Egyezmény és a Multilaterális Kereskedelmi Megállapodások hiteles példányát, és értesítést ad azok elfogadásairól. A jelen Egyezmény és a Multilaterális Kereskedelmi Megállapodások és bármely módosításuk a jelen Egyezmény hatálybalépésének napján a WTO Vezérigazgatójánál kerül letétbe helyezésre.

4. Többoldalú Kereskedelmi Megállapodás elfogadásánál és hatálybalépésénél az adott Megállapodás rendelkezései az irányadók. Ezen Megállapodások a GATT 1947 Szerződő Felei Vezérigazgatójánál kerülnek letétbe helyezésre. A jelen Egyezmény hatálybalépésének napján az említett Megállapodások a WTO Vezérigazgatójánál kerülnek letétbe helyezésre.

XV. Cikk

Felmondás

1. Bármely Tag felmondhatja a jelen Egyezményt. A felmondás egyaránt vonatkozik a jelen Egyezményre és a Multilaterális Kereskedelmi Megállapodásokra. A felmondást írásban kell betérjeszteni a WTO Vezérigazgatóhoz és az a betérjesztéstől számított hat hónap elteltével lép érvénybe.

2. Többoldalú Kereskedelmi Megállapodás felmondásánál az adott Megállapodás rendelkezései az irányadók.

XVI. Cikk

Vegyes rendelkezések

1. Ahol a jelen Egyezmény vagy a Multilaterális Kereskedelmi Megállapodások másként nem rendelkeznek, a WTO-t azok a határozatok, eljárások és szokásos gyakorlat vezérlik, amelyeket a GATT 1947 Szerződő Felei és a GATT 1947 keretében létrehozott testületek követtek.

2. Az alkalmazhatóság mértékéig a GATT 1947 Titkársága válik a WTO Titkárságává, és amíg a Miniszteri Konferencia a jelen Egyezmény VI. Cikk 2. bekezdésével összhangban nem nevez ki Vezérigazgatót, a GATT 1947 Szerződő Felei Vezérigazgatója lesz a WTO Vezérigazgatója.

3. Amennyiben a jelen Egyezmény rendelkezése és bármely Multilaterális Kereskedelmi Megállapodás rendelkezése között ellentét keletkezik, úgy az ellentét mértékéig a jelen Egyezmény rendelkezése az irányadó.

4. Minden Tag biztosítja törvényeinek, rendelkezéseinek és közigazgatási eljárásainak összhangját a mellékelt Megállapodások szerinti kötelezettségeivel.

5. A jelen Egyezmény egyetlen rendelkezésével szemben sem lehet fenntartással élni. A Multilaterális Kereskedelmi Megállapodások rendelkezéseivel szemben csak olyan mértékben lehet fenntartásokkal élni, amennyiben az adott Megállapodások lehetővé teszik. Többoldalú Kereskedelmi Megállapodás rendelkezéseivel szembeni fenntartásnál az adott Megállapodás rendelkezései az irányadók.

6. A jelen Egyezmény az Egyesült Nemzetek Alapokmánya 102. Cikkének rendelkezései szerint kerül bejegyzésre.

Készült ezerkilencszázkilencvennégy év április havának tizenötödik napján, egy példányban, angol, francia és spanyol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles.

Magyarázó jegyzetek:

A jelen Egyezményben és a Multilaterális Kereskedelmi Megállapodásokban használt „ország” vagy „országok” megnevezés úgy értendő, hogy tartalmazza a WTO önálló vámterület Tagjait.

A WTO önálló vámterület Tagjai esetében, ahol a jelen Egyezményben és a Multilaterális Kereskedelmi Megállapodásokban egy kifejezéshez a „nemzeti” kitétel kapcsolódik, a kifejezés úgy olvasandó, hogy vonatkozik az önálló vámterületre, kivéve, ha másként rögzítik.

A MELLÉKLETEK JEGYZÉKE

1. A) Melléklet

MULTILATERÁLIS EGYEZMÉNYEK AZ ÁRUK KERESKEDELMÉRŐL

Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény, 1994.

Mezőgazdasági Megállapodás

Megállapodás az állat- és növény-egészségügyi intézkedések alkalmazásáról

Textil és Ruházati Megállapodás

Megállapodás a kereskedelem technikai akadályairól

Megállapodás a kereskedelmi vonzatú beruházási intézkedésekről

Megállapodás a GATT 1994. VI. Cikkének végrehajtásáról

Megállapodás a GATT 1994. VII. Cikkének végrehajtásáról

Megállapodás az előzetes áruvizsgálatról

Megállapodás a származási szabályokról

Megállapodás az importengedélyezési eljárásokról

Megállapodás a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről

Megállapodás a védőintézkedésekről

1. B) Melléklet

ÁLTALÁNOS EGYEZMÉNY A SZOLGÁLTATÁSOK KERESKEDELMÉRŐL

1. C) Melléklet

MEGÁLLAPODÁS A SZELLEMI TULAJDONJOGOK KERESKEDELMI VONATKOZÁSÁIRÓL

2. Melléklet

EGYETÉRTÉS A VITARENDEZÉS SZABÁLYAIRÓL ÉS ELJÁRÁSÁIRÓL

3. Melléklet

KERESKEDELEMPOLITIKAI FELÜLVIZSGÁLATI MECHANIZMUS

4. Melléklet

TÖBBOLDALÚ KERESKEDELMI MEGÁLLAPODÁSOK

Megállapodás a polgári légi járművek kereskedelméről

Megállapodás a kormánybeszerzésekről

Nemzetközi Tejtermék Megállapodás

Nemzetközi Marhahús Megállapodás

MEGÁLLAPODÁS AZ 1994. ÉVI ÁLTALÁNOS VÁM- ÉS KERESKEDELMI EGYEZMÉNY VII. CIKKÉNEK VÉGREHAJTÁSÁRA

Általános bevezető megjegyzések

1. A jelen Megállapodás szerint a vámérték elsődleges alapja az „ügyleti érték” úgy, ahogyan azt az 1. Cikk meghatározza. Az 1. Cikk a 8. Cikkkel együtt értelmezendő, amely rendelkezik többek között a ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár kiigazításáról azon esetekben, amikor a vevő számára felmerülnek bizonyos olyan specifikus elemek, amelyek a vámcélokra történő értékmegállapítás részének tekintendők, de amiket az importált áruért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árba nem foglaltak bele. A 8. Cikk rendelkezik arról is, hogy az ügyleti értékbe bele kell számítani bizonyos olyan ellenszolgáltatásokat is, amelyek nem pénz, hanem meghatározott termékek vagy szolgáltatások formájában kerülhetnek a vevőtől az eladóhoz. A 2-7. Cikkek rendelkeznek a vámérték meghatározásának módszereiről mindazon esetben, amikor az az 1. Cikk rendelkezései szerint nem lehetséges.

2. Amikor a vámérték nem határozható meg az 1. Cikk rendelkezései szerint, rendes körülmények között konzultációra kerül sor a vámhatóság és az importőr között azzal a céllal, hogy a 2. vagy a 3. Cikk rendelkezései szerint megállapodjanak a vámérték alapját illetően. Előfordulhat például, hogy az importőr olyan információval rendelkezik azonos vagy hasonló importáruk vámértékéről, amely a vámhatóság számára az importálás helyén azonnal nem hozzáférhető. Másrészt a vámhatóságnak is lehet olyan információja azonos vagy hasonló importáruk vámértékéről, amely az importőr számára nem hozzáférhető. A két fél közötti konzultációs folyamat lehetővé teszi az üzleti titoktartás követelményeinek megfelelő információcserét azzal a céllal, hogy a vám céljaira szolgáló érték megfelelő alapját meghatározzák.

3. Az 5. és 6. Cikk két bázist állapít meg a vámérték azon esetekben való meghatározásához, amikor az az importáru vagy az importáruval azonos vagy hasonló importáru ügyleti értéke alapján nem határozható meg. Az 5. Cikk 1. pontja szerint a vámértéket annak az árnak alapján határozzák meg, amelyen az árukat az importáló országban egy, az eladótól független vevőnek abban az állapotban értékesítik, ahogyan azok importra kerülnek. Az importőrnek joga van ahhoz is, hogy az importálás után továbbfeldolgozásra kerülő áruk értékét az 5. Cikk szerint határoztassa meg, amennyiben azt kéri. A 6. Cikk szerint a vámérték a számított érték alapján kerül megállapításra. Mindkét módszer bizonyos nehézségekkel jár, ezért az importőrnek a 4. Cikk rendelkezései szerint joga van választani a két módszer alkalmazási sorrendje között.

4. A 7. Cikk rögzíti, hogyan kell a vámértéket meghatározni azokban az esetekben, amikor az egyik előző cikk rendelkezései alapján sem határozható meg.

A Tagok

tekintettel a Multilaterális Kereskedelmi Tárgyalásokra, azon óhajtól vezérelve, hogy előmozdítsák a GATT 1994 céljainak megvalósítását és további előnyöket biztosítsanak a fejlődő országok nemzetközi kereskedelmének,

elismerve a GATT 1994 VII. Cikke rendelkezéseinek fontosságát, és azon óhajtól vezérelve, hogy azok alkalmazására, végrehajtásuk fokozottabb egységessége és bizonyossága céljából, szabályokat dolgozzanak ki,

elismerve annak szükségességét, hogy az áruk vámérték-megállapítási rendszere igazságos, egységes és semleges legyen, ami kizárja önkényes vagy fiktív vámértékek alkalmazását,

elismerve, hogy az áruk vámérték-megállapításának alapja a lehető legteljesebb mértékben az értékelendő áru ügyleti értéke kell legyen,

elismerve, hogy a vámértéknek egyszerű és méltányos, a kereskedelmi gyakorlattal összhangban álló feltételeken kell alapulnia, és hogy az értékelési eljárásnak általánosan, a beszerzési források közötti különbségtétel nélkül, alkalmazottnak kell lennie,

elismerve, hogy az értékelési eljárások nem használhatók fel a dömping elleni harcban ezennel a következőkben állapodnak meg:

I. Rész

A VÁMÉRTÉK-MEGÁLLAPÍTÁS SZABÁLYAI

1. Cikk

1. Az importált áruk vámértéke az ügyleti érték, vagyis az az ár, kiigazítva a 8. Cikk rendelkezéseinek megfelelően, amelyet az importáló országba irányuló export célú eladás során az árukért ténylegesen fizettek vagy fizetni fognak, feltéve, hogy

a) a vevő számára az áru feletti rendelkezésre vagy az általa történő felhasználásra vonatkozóan nincsenek egyéb korlátozások, mint

(i) amiket az importáló ország törvényei vagy állami hatóságai előírnak vagy megkövetelnek,

(ii) amik behatárolják azt a földrajzi területet, amelyen belül az áruk viszonteladásra kerülhetnek, vagy

(iii) amik az áruk értékét lényegesen nem érintik;

b) az eladás vagy az ár nem függ olyan feltételektől vagy ellenszolgáltatásoktól, amelyek értéke az értékelendő áru vonatkozásában nem határozható meg;

c) az áruk vevő általi későbbi viszonteladásából, átruházásából vagy felhasználásából származó haszon semmilyen része nem jut közvetlenül vagy közvetve az eladóhoz, kivéve, ha megfelelő kiigazítás tehető a 8. Cikk rendelkezései szerint; és

d) a vevő és az eladó független egymástól, illetve, amennyiben nem függetlenek, hogy az ügyleti érték a 2. pont szerint vámcélokra elfogadható.

2. a) Annak meghatározásakor, hogy az ügyleti érték elfogadható-e a jelen cikk 1. pontjának céljaira, az a tény, hogy a vevő és az eladó a 15. Cikk értelmezése szerint nem független egymástól, önmagában nem elegendő alap arra, hogy az ügyleti értéket elfogadhatatlannak tekintsék. Ilyen esetben megvizsgálják az eladás sajátos körülményeit, és elfogadják az ügyleti értéket, amennyiben a kapcsolat nem befolyásolta az árat. Amennyiben az importőr által nyújtott vagy más forrásokból szerzett információ alapján a vámszervek alapos okkal úgy ítélik meg, hogy a kapcsolat befolyásolta az árat, indokaikat közlik az importőrrel, és megfelelő lehetőséget adnak a válaszára. Amennyiben az importőr kéri, az indokok közlése írásban történik.

b) Az egymástól nem független felek közötti eladáskor az ügyleti érték elfogadásra kerül, és az áruk értékelése a jelen cikk 1. pontja rendelkezései szerint történik, ha az importőr bizonyítja, hogy a szóban forgó érték szorosan megközelíti az egy időben vagy közel azonos időben előforduló alábbi értékek egyikét:

(i) azonos vagy hasonló áruk ugyanazon importáló országba való exportra történő, független vevőknek való eladásának ügyleti értékét;

(ii) azonos vagy hasonló áruk az 5. Cikk rendelkezései szerint meghatározott vámértékét;

(iii) azonos vagy hasonló áruk az 6. Cikk rendelkezései szerint meghatározott vámértékét;

A fenti vizsgálatok alkalmazásakor megfelelően figyelembe veszik a kereskedelmi szintek és a mennyiségi szintek között kimutatott különbségeket, a 8. Cikkben felsorolt tényezőket, valamint azokat a költségeket, amelyeket az eladó a független vevőknek történő eladások esetén visel, de amelyek a nem független vevőknek történő eladások esetén nem merülnek fel számára.

c) A jelen cikk 2. b) pontjában leírt vizsgálatok az importőr kezdeményezésére és kizárólag összehasonlítási célokból alkalmazandók. Helyettesítő értékek nem állapíthatók meg a jelen cikk 2. b) pontja alapján.

2. Cikk

1. a) Ha az importált áruk vámértéke az 1. Cikk rendelkezései alapján nem állapítható meg, a vámérték az ugyanazon importáló országba irányuló exportra eladott és az értékelendő áruval egy időben vagy közel azonos időben exportált azonos áruk ügyleti értéke lesz.

b) A jelen cikk alkalmazásánál a vámérték meghatározása azoknak az azonos áruknek az ügyleti értékén alapul, amelyeket ugyanazon a kereskedelmi szinten és lényegében ugyanakkora mennyiségben adtak el, mint az értékelendő árukat. Amennyiben ilyen eladást nem találnak, azoknak az azonos áruknek az ügyleti értékét alkalmazzák, amelyeket más kereskedelmi szinten és/vagy más mennyiségekben adtak el, kiigazítva azt, hogy figyelembe vegyék a kereskedelmi szintnek és/vagy mennyiségeknek tulajdonítható eltéréseket, feltéve, hogy az ilyen kiigazítások olyan bemutatott bizonyítékok alapján történnek, amelyekből, függetlenül attól, hogy a kiigazítás értéknövekedést vagy értékcsökkenést eredményez, világosan megállapítható a kiigazítás indokoltsága és pontossága.

2. Amikor az ügyleti érték tartalmazza a 8. Cikk 2. pontjában hivatkozott költségeket és díjakat, az ügyleti értéket kiigazítják, hogy figyelembe vegyék az ilyen költségekben és díjakban az importált és a szóban forgó azonos áruk között fennálló jelentős különbségeket, amelyek a távolságok és a szállítási módok eltérése miatt adódnak.

3. Ha jelen cikk alkalmazásakor az azonos áruknál több ügyleti érték meglétét állapítják meg, a legalacsonyabb ilyen értéket veszik alapul az importált áruk vámértékének meghatározásakor.

3. Cikk

1. a) Ha az importált áruk vámértéke az 1. és 2. Cikk rendelkezései alapján nem állapítható meg, a vámérték az ugyanazon importáló országba irányuló exportra eladott és az értékelendő áruval egy időben vagy közel azonos időben exportált hasonló áruk ügyleti értéke lesz.

b) Jelen cikk alkalmazásánál a vámérték meghatározása azoknak a hasonló áruknek az ügyleti értékén alapul, amelyeket ugyanazon kereskedelmi szinten és lényegében ugyanakkora mennyiségben adtak el, mint az értékelendő árukat. Amennyiben ilyen eladást nem találnak, azoknak a hasonló áruknek az ügyleti értékét alkalmazzák, amelyeket más kereskedelmi szinten és/vagy más mennyiségekben adtak el, kiigazítva azt, hogy figyelembe vegyék a kereskedelmi szintnek és/vagy mennyiségeknek tulajdonítható eltéréseket, feltéve, hogy az ilyen kiigazítások olyan bemutatott bizonyítékok alapján történnek, amelyekből, függetlenül attól, hogy a kiigazítás értéknövekedést vagy értékcsökkenést eredményez, világosan megállapítható a kiigazítás indokoltsága és pontossága.

2. Amikor az ügyleti érték tartalmazza a 8. Cikk 2. pontjában hivatkozott költségeket és díjakat, az ügyleti értéket kiigazítják, hogy figyelembe vegyék az ilyen költségekben és díjakban az importált és a szóban forgó hasonló áruk között fennálló jelentős különbségeket, amelyek a távolságok és a szállítási módok eltérése miatt adódnak.

3. Ha a jelen cikk alkalmazásakor a hasonló áruknál több ügyleti érték meglétét állapítják meg, a legalacsonyabb ilyen értéket veszik alapul az importált áruk vámértékének meghatározásakor.

4. Cikk

Ha az importált áruk vámértéke az 1., 2., és 3. Cikk rendelkezései alapján nem állapítható meg, a vámértéket az 5. Cikk rendelkezései alapján határozzák meg, vagy ha a vámérték azon cikk alapján sem határozható meg, akkor a 6. Cikk rendelkezései szerint; az importőr kívánságára azonban az 5. és 6. Cikk alkalmazási sorrendjét megfordítják.

5. Cikk

1. a) Ha az importált áruk, illetve az azonos vagy hasonló importált áruk változatlan állapotban kerülnek értékesítésre az importáló országában, az importált áruk vámértéke, a jelen cikk szerint, azon az egységáron alapul, amelyen az importált árukat, illetve az azonos vagy hasonló importált árukat az értékelendő áruk behozatalával egy időben vagy azzal közel azonos időben, a legnagyobb aggregált mennyiségben, az eladóktól független személyeknek értékesítenek; az alábbiak azonban levonhatók az egységárból:

(i) szokásosan fizetett vagy megállapodás szerinti jutalékok, vagy a szokásos nyereség és az általános költségek fedezésére szolgáló kiadások, amelyek abban az országban az azonos osztályú vagy fajtájú áruk eladásakor merülnek fel;

(ii) a szokásos szállítási, biztosítási és járulékos költségek, amelyek az importáló országban felmerülnek;

(iii) ahol helyénvaló, a 8. Cikk 2. pontjában hivatkozott költségek és díjak; és

(iv) a vámok és egyéb nemzeti adók, amelyeket az importáló országban az áruk behozatala vagy értékesítése miatt fizetni kell.

b) Ha sem az importált árukat, sem azonos vagy hasonló importált árukat nem értékesítenek az értékelendő áru importjával egy időben vagy azzal közel azonos időben, akkor az egyébként az 1. a) pont rendelkezései szerint meghatározandó vámérték azon az egységáron alapul, amelyen az importált árukat, illetve az azonos vagy hasonló importált árukat az importáló országban az értékelendő áru importját követő legkorábbi időpontban, de 90 napon belül, változatlan állapotban értékesítenek.

2. Ha sem az importált áruk, sem azonos vagy hasonló importált áruk változatlan állapotban nem kerülnek értékesítésre az importáló országban, akkor, ha az importőr úgy kívánja, a vámérték azon az egységáron alapul, amelyen az importált árukat, további feldolgozás után, a legnagyobb aggregált mennyiségben értékesítik olyan importáló országbeli személyeknek, akik függetlenek azoktól a személyektől, akiktől ilyen árut vásárolnak, megfelelően figyelembe véve a további feldolgozás következtében keletkezett hozzáadott értéket és az 1. a) pont szerinti levonásokat.

6. Cikk

1. A jelen cikk rendelkezései szerint az importált áruk vámértéke számított értéken alapul. A számított érték az alábbiakból tevődik össze:

a) az importált áruk előállításakor alkalmazott anyagok és gyártási műveletek vagy más feldolgozás költsége vagy értéke;

b) a nyereség és az általános kiadások összege, amely egyenlő azzal az összeggel, ami az exportáló ország termelői által az importáló országba irányuló exportra gyártott és az értékelendő árukkal azonos osztályú vagy fajtájú áruk értékesítésekor általában felmerül;

c) minden más kiadás költsége vagy értéke, amely szükséges a Tag által a 8. Cikk 2. pontja alapján választott értékmegállapítási mód tükrözéséhez.

2. Egyik Tag sem követelheti meg valamely, nem az ő területén lakó személytől vagy nem kényszerítheti arra, hogy a számított érték meghatározása céljából, vizsgálatra elszámolást készítsen, vagy hogy a könyvelésébe vagy más okmányokba való betekintést tegyen lehetővé. Azonban az áruk előállítójának a vámérték jelen cikk rendelkezései szerinti megállapítása céljából adott információit az importáló ország hatóságai, a termelő hozzájárulásával, más országban ellenőrizhetik, feltéve, hogy erről a szóban forgó ország kormányát előzetesen, kellőképpen értesítik és hogy a kormány a vizsgálatot nem ellenzi.

7. Cikk

1. Ha az importált áruk vámértéke az 1-6. Cikk rendelkezései szerint nem állapítható meg, a vámérték meghatározása az importáló országban rendelkezésre álló adatok alapján és olyan ésszerű módszerekkel történik, amelyek összhangban vannak a jelen Megállapodás, valamint a GATT 1994 VII. Cikke elveivel és általános rendelkezéseivel.

2. A vámérték nem állapítható meg a jelen cikk rendelkezései alapján az alábbiak szerint:

a) az importáló országban gyártott áruk eladási ára az importáló országban;

b) olyan rendszer, amely két lehetséges érték közül vámcélokra a magasabb elfogadását irányozza elő;

c) áruknak az exportáló ország belföldi piacán alkalmazott ára;

d) az azonos vagy hasonló áruknak a 6. Cikk rendelkezései szerint meghatározott számított értékétől eltérő termelési költség;

e) más importáló országba irányuló exportra eladott áruk ára;

f) minimum-vámértékek; vagy

g) önkényes vagy fiktív értékek.

3. Az importőrt, amennyiben azt kéri, írásban tájékoztatják a jelen cikk rendelkezései alapján meghatározott vámértékről és az értékmegállapítás módszeréről.

8. Cikk

1. A vámértéknek az 1. Cikk rendelkezései alapján történő meghatározásánál az importált árukért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árhoz hozzáadják:

a) az alábbi tényezőket, olyan mértékben, ahogyan azokat a vevő viseli, de az árukért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árba nem számították bele:

(i) jutalékok és ügynöki jutalék, kivéve a vásárlási jutalékokat,

(ii) a göngyölegek költsége, amelyek vámszempontról egy tekintet alá esnek a szóban forgó áruval,

(iii) csomagolási költség, amely mind a munkabért, mind az anyagköltséget magában foglalja;

b) az alábbi termékek és szolgáltatások megfelelőképpen arányosan megosztott értékét, ha azokat a vevő közvetve vagy közvetlenül, ingyenesen vagy csökkentett költséggel az importált áruk előállításával és exportra való értékesítésével kapcsolatos felhasználáshoz nyújtja, olyan mértékben, ahogyan az ilyen értéket a ténylegesen fizetett vagy fizetendő árba nem számították bele:

(i) az importált áruba beépített anyagok, alkatrészek, részek és hasonló elemek,

- (ii) importált áruk előállítása során használt szerszámok, présminták, öntőformák és hasonló elemek,
 - (iii) az importált áruk előállítása során felhasznált anyagok,
 - (iv) mérnöki tervezés, fejlesztés, művészi munka, formatervezés, valamint tervrajzok, vázlatok, amelyek nem az importáló országban készültek és az importált áruk előállításához szükségesek;
 - c) az értékelendő árukhoz kapcsolódó azon jogdíjakat és licencdíjakat, amelyeket közvetve vagy közvetlenül, az értékelendő áruk eladásának feltételeként a vevő köteles kiegyenlíteni, olyan mértékben, ahogyan az ilyen jogdíjakat és licencdíjakat a ténylegesen fizetett vagy fizetendő árba nem számították bele;
 - d) az importált áruk későbbi viszonteladásából, átengedéséből vagy felhasználásából származó haszon bármely részének értékét, amely közvetve vagy közvetlenül az eladóhoz jut.
2. Jogszabályai kidolgozásakor minden Tag olyan rendelkezéseket alkot, amelyek a vámértékbe részben vagy egészben beszámítják, illetve abból kizárják az alábbiakat:
- a) az importált áruk szállítási költségét a behozatali kikötőig vagy helyig;
 - b) az importált áruknak a behozatali kikötőig vagy helyig való szállításával kapcsolatos be- és kirakási, valamint anyagmozgatási költségét; és
 - c) a biztosítási költségét.
3. A ténylegesen fizetett vagy fizetendő árnak a jelen cikk alapján történő bármilyen növelése kizárólag objektív és számszerűsíthető adatok alapján történhet.
4. A vámérték meghatározásakor a ténylegesen fizetett vagy fizetendő árhoz kizárólag a jelen cikk rendelkezéseinek megfelelően lehet hozzáadni.

9. Cikk

1. Amikor a vámérték meghatározásához valutaátszámítás szükséges, a felhasználandó árfolyam az érintett importáló ország illetékes hatóságai által megfelelően közzétett árfolyam lesz, amely az importáló ország pénznemében kifejezve, a közzététel által érintett időszakra vonatkozólag, lehetőség szerint a legjobban tükrözi a valutának a kereskedelmi ügyletekben érvényes akkori értékét.
2. Az átszámítás árfolyama az export vagy az import időpontjában érvényes árfolyam lesz, ahogy az egyes Tagok azt előíranyozzák.

10. Cikk

Minden természeténél fogva bizalmas vagy a vámérték-meghatározás céljaira bizalmas jelleggel szolgáltatott információt az érintett hatóságok szigorúan bizalmasként kezelnek, és azokat az információt nyújtó személy vagy kormány kifejezett engedélye nélkül nem fedik fel, kivéve amilyen mértékben az információ kiadását egy bírósági eljárással összefüggésben megkövetelhetik.

11. Cikk

1. A Tagok jogszabályai, a vámérték-meghatározással kapcsolatban, bírságmentes fellebbezési jogot biztosítanak az importőr vagy a vám megfizetésére kötelezett bármely más személy számára.
2. Az ilyen bírságmentes fellebbezési jog lehetővé teheti a valamely vámigazgatási hatósághoz vagy független testülethez való fellebbezést, de minden Tag jogszabályai biztosítják a bírósági fórumnál való bírságmentes jogorvoslati lehetőséget is.
3. A fellebbezésről hozott határozatról a fellebbezőt értesítik és a döntés indokolását írásban ismertetik. A fellebbezőt tájékoztatják a határozat elleni bármely további jogorvoslati lehetőségről is.

12. Cikk

A jelen Megállapodást hatályba léptető törvényeket, szabályozásokat, bírósági döntéseket és általánosan alkalmazandó adminisztratív határozatokat az érintett importáló ország a GATT 1994 X. Cikkével összhangban közzéteszi.

13. Cikk

Ha az importált áruk vámértékének meghatározása során szükségessé válik ezen érték végleges meghatározásának elhalasztása, az importőr mégis kivonhatja az árukat a vámfelügyelet alól, feltéve, hogy amennyiben azt megkövetelik

tőle, elegendő garanciát nyújt óvadék, letét vagy egyéb megfelelő eszköz útján, fedezve az áruk után később fizetendő vám összegét. A Tagok jogszabályainak tartalmazniuk kell ilyen körülményekre alkalmazandó rendelkezéseket.

14. Cikk

A jelen Megállapodás I. Mellékletében található megjegyzések a jelen Megállapodás szerves részét képezik, és a jelen Megállapodás cikkei a rájuk vonatkozó megjegyzésekkel együtt értelmezendők és alkalmazandók. A II. és a III. Melléklet szintén a jelen Megállapodás szerves részét képezi.

15. Cikk

1. A jelen Megállapodásban:

- a) az „importált áruk vámértéke” kifejezés az áruknak azt az értékét jelenti, amelyet az érték százalékában kifejezett (ad valorem) vámoknak az importált árukra történő kivétele céljából határoznak meg;
- b) az „importáló ország” azt az országot vagy vámterületet jelenti, amelyre a behozatal történik; és
- c) az „előállított” kifejezés a természetet, gyártottat és bányászottat is jelenti.

2. A jelen Megállapodásban:

- a) az „azonos áruk” kifejezés olyan árukat jelöl, amelyek minden tekintetben, beleértve a fizikai tulajdonságokat, a minőséget és a hírnevet is, ugyanolyanok. A meghatározásnak egyébként megfelelő áruk kisebb külső megjelenési eltérései nem zárják ki, hogy ezeket az árukat azonosnak tekintés;
- b) a „hasonló áruk” kifejezés olyan árukat jelöl, amelyek bár nem minden tekintetben egyezők, de hasonló tulajdonságaik vannak és hasonló anyagokból állnak, ami lehetővé teszi, hogy ugyanazon funkciókat lássák el és a kereskedelemben egymást helyettesítők legyenek. Az áruk hasonlóságának megállapításakor a figyelembe veendő tényezők közé tartozik azok minősége, hírneve és az is, hogy rendelkeznek-e védjeggyel;
- c) az „azonos áruk” vagy „hasonló áruk” kifejezés nem foglalja magában azokat az árukat, amelyek tervezői, fejlesztési, iparművészeti, formatervezői munkát, valamint olyan terveket és vázlatokat testesítenek meg vagy tükröznek, amelyekre nézve a 8. Cikk 1. b) (iv) pontja rendelkezései alapján semmiféle kiigazítást nem eszközöltek, mivel ezeket az elemeket az importáló országban készítették;
- d) áruk kizárólag akkor tekintendők „azonos árunak” vagy „hasonló árunak”, ha azokat ugyanabban az országban állították elő, mint az értékelendő árut;
- e) más személy által gyártott áruk kizárólag akkor vehetők figyelembe, ha nincsenek olyan azonos vagy hasonló áruk, amelyeknek a gyártója azonos az értékelendő áruk gyártójával.

3. A jelen Megállapodásban az „azonos osztályú vagy fajtájú áruk” kifejezés olyan árukat jelent, amelyek egy bizonyos iparág vagy gazdasági szektor által előállított árucsoportba vagy áruskálába tartoznak, és magában foglalja az azonos vagy hasonló árukat is.

4. A jelen Megállapodás alkalmazásakor személyek kizárólag akkor tekintendők egymástól nem függetlennek, ha

- a) tisztségviselői vagy igazgatói egymás üzleti vállalkozásának;
- b) jogilag elismert üzlettársak;
- c) alkalmazói és alkalmazotti viszonyban vannak egymással;
- d) bárki, közvetve vagy közvetlenül, tulajdonában tartja, ellenőrzi vagy birtokolja mindkettőjük szavazati jogot biztosító részvényeinek vagy részesedéseinek legalább 5%-át vagy annál többet;
- e) egyikük, közvetve vagy közvetlenül irányítja, ellenőrzi a másikat;
- f) egy harmadik személy, közvetve vagy közvetlenül mindkettőjüket irányítja, ellenőrzi;
- g) közvetve vagy közvetlenül együtt irányítanak, ellenőriznek egy harmadik személyt; vagy
- h) ugyanannak a családnak a tagjai.

5. Azon személyek, akik egymással társult üzleti kapcsolatban állnak, amelyben az egyik a másiknak kizárólagos ügynöke, elosztója vagy koncessziója, akárhogy is nevezzék, a jelen Megállapodás céljaira, egymástól nem függetlennek tekintendők, amennyiben a 4. pontban foglalt kritériumoknak megfelelnek.

16. Cikk

Írásban benyújtott kérésre az importőr jogosult az importáló ország vámhatóságaitól írásos magyarázatot kapni az importált áruk vámértéke meghatározásának módjáról.

17. Cikk

A jelen Megállapodásban semmi sem értelmezhető úgy, hogy az korlátozná vagy megkérdőjelezné a vámhatóságok jogát, hogy meggyőződjenek a vámérték-meghatározás céljából tett vagy benyújtott bármely kimutatás, okmány vagy nyilatkozat igazságtartalmáról vagy pontosságáról.

II. Rész

ADMINISZTRÁCIÓ, KONZULTÁCIÓ ÉS VITARENDEZÉS

18. Cikk

Intézmények

1. Ezennel felállításra kerül a Vámérték Bizottság (a jelen Megállapodásban a továbbiakban: Bizottság), amely valamennyi Tag képviselőiből áll. A Bizottság megválasztja elnökét és rendes körülmények között évente egyszer, illetve a jelen Megállapodás vonatkozó rendelkezései szerinti időközönként ül össze abból a célból, hogy a Tagok számára konzultációs lehetőséget teremtsen a vámérték-meghatározási rendszer bármely Tag általi működtetésével kapcsolatos kérdésekről, mivel az érintheti a jelen Megállapodás működését vagy céljainak megvalósítását és a Tagok által ráruházott egyéb feladatok véghezvitelét. A WTO Titkársága működik a Bizottság titkárságaként.

2. Felállításra kerül a Vámérték Technikai Bizottság (a jelen Megállapodásban a továbbiakban: Technikai Bizottság), amely a Vámegyütműködési Tanács (a jelen Megállapodásban a továbbiakban: CCC) fennhatósága alatt gyakorolja a jelen Megállapodás II. Mellékletében meghatározott jogkörét és az ugyanott leírt eljárási szabályok szerint működik.

19. Cikk

Konzultáció és vitarendezés

1. Eltérő rendelkezés hiányában a Vitarendezési Egyetértés alkalmazandó a jelen Megállapodás végrehajtásával kapcsolatos konzultációkra és a viták rendezésére.

2. Ha bármely Tag úgy ítéli meg, hogy a Megállapodásból számára, közvetve vagy közvetlenül, származó bármely előny hatálytalanításra vagy hatásában gyengítésre kerül, vagy pedig a Megállapodás valamely céljának megvalósítása, egy másik Tag vagy más Tagok intézkedései eredményeként akadályozva van, a kérdés kölcsönösen kielégítő megoldása érdekében konzultációt kérhet a szóban forgó Tagtól vagy Tagoktól. Mindegyik Tag megértéssel vizsgálja meg egy másik Tag bármely konzultációs kérelmét.

3. A Technikai Bizottság, kérésre, tanácsot és segítséget nyújt a konzultációt folytató Tagok számára.

4. Valamely vitázó Fél kérésére vagy saját kezdeményezésére egy, a Megállapodás rendelkezéseivel kapcsolatos vita kivizsgálására létrehozott vizsgálócsoporthoz a Technikai Bizottságot, hogy bármely technikai megfontolást igénylő kérdésben vizsgálatot végezzen. A vizsgálócsoporthoz meghatározza a Technikai Bizottság feladat- és jogkörét a konkrét vitára vonatkozóan és időhatárt szab a Technikai Bizottság jelentésének elkészítésére. A vizsgálócsoporthoz figyelembe veszi a Technikai Bizottság jelentését. Abban az esetben, ha a Technikai Bizottság a jelen pont szerint elé utalt ügyben képtelen egyetértésre jutni, a vizsgálócsoporthoz alkatot kell nyújtson a vitázó feleknek véleményük vizsgálócsoporthoz előtti kifejtésére.

5. A vizsgálócsoporthoz adott bizalmas információt az azt adó személy, testület vagy hatóság hivatalos engedélye nélkül nem adják ki. Ha ilyen információt kérnek a vizsgálócsoporthoz, de annak kiadására nincs felhatalmazása, az információ olyan nem bizalmas összefoglalását adja ki, amelyre az információt szolgáltató személy, testület vagy hatóság felhatalmazást ad.

III. Rész

SPECIÁLIS ÉS MEGKÜLÖNBÖZTETETT ELBÁNÁS

20. Cikk

1. Azok a fejlődő ország Tagok, amelyek az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. Cikke végrehajtásáról szóló, 1979. április 12-én kötött Megállapodásnak nem tagjai, a WTO Egyezmény számukra való életbelépésének dátumától számított legfeljebb öt évvel elhalaszthatják a jelen Megállapodás rendelkezéseinek alkalmazását. A jelen Megállapodás alkalmazásának elhalasztását választó fejlődő ország Tagok erről a WTO Vezérigazgatóját értesítik.

2. Az 1. pont rendelkezésein túl azok a fejlődő ország Tagok, amelyek az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. Cikke végrehajtásáról szóló, 1979. április 12-én kötött Megállapodásnak nem tagjai, az 1. Cikk 2. *b) (iii)* pontjának, valamint a 6. Cikknek az alkalmazását a Megállapodás összes többi rendelkezése általuk való alkalmazását követően, legfeljebb három évvel elhalaszthatják. Azok a fejlődő ország Tagok, amelyek a Megállapodás jelen bekezdésében megjelölt rendelkezései alkalmazásának elhalasztását választják, erről a WTO Vezérigazgatóját értesítik.

3. A fejlett ország Tagok közösen lefektetett feltételek mellett, technikai segítséget nyújtanak az azt kérő fejlődő ország Tagoknak. Ezen az alapon a fejlett ország Tagok technikai segítségnyújtási programokat állítanak össze, amelyek magukban foglalhatják, többek között, szakemberek képzését, a végrehajtási intézkedések kidolgozásában való segítségnyújtást, a vámértékelési módszerekre vonatkozó információ forrásokhoz való hozzáférés biztosítását és a jelen Megállapodás rendelkezéseinek alkalmazására vonatkozó tanácsadást.

IV. Rész

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

21. Cikk

Fenntartások

A többi Tag jóváhagyása nélkül a jelen Megállapodás egyetlen rendelkezésével kapcsolatban sem tehetők fenntartások.

22. Cikk

Nemzeti jogszabályok

1. Minden Tag biztosítja, hogy legkésőbb arra az időpontra, amikor a jelen Megállapodás rendelkezéseit alkalmazni kezdi, törvényeit, szabályozásait és adminisztratív eljárásait a jelen Megállapodás rendelkezéseivel összhangba hozza.

2. Minden Tag tájékoztatja a Bizottságot a jelen Megállapodás szempontjából releváns törvényeiben és szabályozásaiban, valamint azok adminisztrációjában eszközölt bármely változásról.

23. Cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság évente felülvizsgálja a jelen Megállapodás végrehajtását és működését, szem előtt tartva annak céljait. A Bizottság évente tájékoztatja az Árukereskedelmi Tanácsot a felülvizsgálati időszak alatti fejleményekről.

24. Cikk

Titkárság

Jelen Megállapodás titkársági feladatait a WTO Titkárság látja el, kivéve a külön a Technikai Bizottságra ruházott feladatokat, amelyekkel kapcsolatos titkársági teendőket a CCC Titkársága látja el.

I. Melléklet az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. Cikkének végrehajtásáról szóló Megállapodáshoz

Magyarázó megjegyzések

Általános megjegyzés

Az értékelési módszerek sorrendben történő alkalmazása

1. Az 1-7. Cikk meghatározzák, hogy a jelen Megállapodás rendelkezéseinek megfelelően az importált áruk vámértéke hogyan állapítandó meg. Az értékelési módszerek az alkalmazás sorrendjében szerepelnek. A vámérték meghatározásának elsődleges módszerét az 1. Cikk határozza meg és az importált áruk e cikk rendelkezései szerint értékelendők, amikor az abban leírt feltételek teljesülnek.

2. Amikor a vámérték nem határozható meg az 1. Cikk rendelkezései alapján, a meghatározást az utána következő cikkek közül sorrendben az első olyan cikk alapján kell végezni, amely alapján a vámérték meghatározható. A 4. Cikkben foglaltak kivételével, kizárólag akkor lehet a sorrendben következő cikk rendelkezéseit alkalmazni, ha az adott cikk szerint a vámérték nem állapítható meg.

3. Ha az importőr nem kéri, hogy az 5. és 6. Cikk sorrendjét fordítsák meg, a rendes sorrend követendő. Ha azonban az importőr azt kéri, de a vámérték meghatározása a 6. Cikk rendelkezései alapján később lehetetlennek bizonyul, a vámérték az 5. Cikk rendelkezései szerint állapítandó meg, amennyiben az lehetséges.

4. Amikor a vámérték az 1-6. Cikk rendelkezései alapján nem határozható meg, az a 7. Cikk rendelkezései alapján határozandó meg.

Általánosan elfogadott számviteli elvek alkalmazása

1. Az „általánosan elfogadott számviteli elvek” megjelölés egy országon belül, egy bizonyos időpontban, az arra vonatkozó általános egyetértést vagy mérvadó szakmai támogatottsággal rendelkező álláspontot jelenti, hogy milyen gazdasági erőforrásokat és kötelezettségeket tartanak eszközként és forrásként nyilván, az eszközökben és forrásokban mely változásokat tartják nyilván, hogyan vegyék számba az eszközöket és forrásokat és ezek változásait, mely információkat és milyen módon adjanak közre és milyen pénzügyi beszámolókat készítsenek. Ezek a standardok lehetnek általánosan alkalmazott, szélesen megfogalmazott irányelvek és részletesen meghatározott gyakorlatok vagy eljárások is.

2. A jelen Megállapodás céljaira az egyes Tagok vámszervei olyan információkat használnak, amelyeket a kérdéses cikkben foglaltaknak megfelelő országban általánosan elfogadott számviteli elvekkel összhangban készítettek. Például a szokásos nyereségnek és az általános költségeknek az 5. Cikk rendelkezései szerinti meghatározásánál olyan információt használnának fel, ami összhangban van az importáló országban általánosan elfogadott számviteli elvekkel. Másrészt a szokásos nyereségnek és az általános költségeknek a 6. Cikk rendelkezései szerinti meghatározásánál a termelő országban általánosan elfogadott számviteli elvekkel összhangban készített információt használnák fel. További példa, hogy a 8. Cikk 1. b) (ii) pontjában leírt elemnek az importáló országban való meghatározása az abban az országban általánosan elfogadott számviteli elvekkel összhangban készített információ felhasználásával történne.

Megjegyzés az 1. Cikkhez

Ténylegesen megfizetett vagy fizetendő ár

1. A ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár az az összes fizetés, amelyet a vevő az importált áruért az eladónak vagy az eladó javára eszközölt vagy eszközöl. A fizetés nem szükségszerűen ulti pénzáttalás formáját. A fizetés történhet akkreditívvel vagy forgatható okmány útján. A fizetés történhet közvetlenül vagy közvetve. Például közvetett fizetésnek minősül, ha a vevő részben vagy egészben kiegyenlíti az eladó valamely tartozását.

2. A vevő által saját számlára végzett tevékenységek, azok kivételével, amelyekre a 8. Cikk érték kiigazítást ír elő, nem minősülnek az eladónak történő indirekt fizetésnek, annak ellenére, hogy úgy tekinthetők, hogy az eladónak haszna származik belőlük. Az ilyen tevékenységek költségeit ezért, a vámérték meghatározásánál nem adják hozzá a ténylegesen fizetett vagy fizetendő árhoz.

3. A vámérték nem tartalmazza a következő díjakat vagy költségeket, feltéve, hogy azok elkülönülnek az importált árukért ténylegesen fizetett vagy fizetendő ártól:

a) a bevétel után az importált terméken, mint például ipari létesítményen, gépen vagy berendezésen végzett építés, felállítás, összeszerelés, karbantartás vagy technikai segítségnyújtás díjai;

b) a bevétel utáni szállítási költségek;

c) az importáló ország illetékei és adói.

4. A ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár az importált áru árára vonatkozik. Így az osztalékok és a vevő eladónak eszközölt egyéb kifizetései, amelyek nincsenek kapcsolatban az importált árukkal, nem képezik a vámérték részét.

1. a) (iii) pont

Azon korlátozások között, amelyek a fizetett vagy fizetendő árat nem teszik elfogadhatatlanná, olyanok találhatóak, amelyek lényegesen nem érintik az áruk értékét. Példa ilyen korlátozásokra az az eset, amikor az eladó azt követeli meg a gépkocsikat vásárló vevőtől, hogy ne értékesítse vagy ne állítsa ki azokat egy meghatározott időpont előtt, amely időpont a modell év kezdetét jelenti.

1. b) pont

1. Amennyiben az eladás vagy az ár bizonyos feltétel vagy ellenszolgáltatás függvénye, amelynek értékét nem lehet meghatározni az értékelendő áruk vonatkozásában, az ügyleti érték vámcélokra nem fogadható el. Néhány példa erre:

a) az eladó az importált áru árát a feltétellel állapítja meg, hogy a vevő meghatározott mennyiségben, más árukat is fog vásárolni;

b) az importált termék ára függ attól az ártól vagy áraktól, amelyen az importált áruk vevője más terméket elad az importált áru eladójának;

c) az árat olyan fizetési forma alapján határozzák meg, amely idegen az importált árutól, mint például, amikor az importált áru félkész termék és eladó azzal a feltétellel értékesíti, hogy meghatározott mennyiséget kap a késztermékből.

2. Mindazonáltal az importált áru előállítására vagy marketingjére vonatkozó feltételek vagy ellenszolgáltatások nem feltétlenül eredményezik az ügyleti érték elvetését. Például az a tény, hogy a vevő biztosítja az eladónak a mérnöki tervezést és terveket, amelyek az importáló országban készültek, nem vonja maga után az ügyleti értéknek az 1. Cikk céljai szempontjából való elvetését. Hasonlóképpen, ha a vevő saját számlájára, bár az eladóval való megegyezés alapján az importált termék marketingjével kapcsolatos tevékenységeket vállal, ezek értéke nem képezi a vámérték részét és az ilyen tevékenységek nem eredményezik az ügyleti érték elvetését sem.

2. pont

1. A 2. a) és 2. b) pontok az ügyleti érték elfogadhatósága megállapításának különféle eszközeit írják le.

2. A 2. a) pont úgy rendelkezik, hogy amikor a vevő és az eladó nem független egymástól, az ügylet körülményeit meg kell vizsgálni, és az ügyleti értéket a vámérték alapjául akkor kell elfogadni, ha a kapcsolat nem befolyásolja az árat. Nem cél, hogy minden olyan esetben megvizsgálják a körülményeket, ahol a vevő és az eladó nem független egymástól. Ilyen jellegű vizsgálat kizárólag akkor szükséges, ha kétségek merülnek fel az ár elfogadhatóságát illetően. Amikor a vámszerveknek nincsen kétségük az ár elfogadhatósága felől, az árat az importőrrel való további információkérés nélkül kell elfogadni. Például lehet, hogy a vámszervek korábban megvizsgálták a kapcsolatot, vagy már részletes információk birtokában lehetnek az eladóról és a vevőről, és az ilyen vizsgálatok, illetve információk alapján a korábbiak során már meggyőződhetnek arról, hogy a kapcsolat nem befolyásolja az árat.

3. Amikor a vámszerveknek további vizsgálat nélkül nem áll módjukban az ügyleti értéket elfogadni, lehetőséget kell adni az importőrnek olyan további részletes információk szolgáltatására, amelyek szükségesek lehetnek ahhoz, hogy a vámszervek képesek legyenek az eladás körülményeinek megvizsgálására. Ezzel összefüggésben a vámszerveknek késznek kell lenniük az ügylet lényegi vonatkozásainak megvizsgálására, beleértve azt is, hogy a vevő és az eladó hogyan szervezi kereskedelmi kapcsolatait és a kérdéses árhoz milyen módon jutottak el, azért, hogy el tudják dönteni, hogy kapcsolatuk befolyásolta-e az árat. Amikor kimutatható, hogy a vevő és az eladó, bár a 15. Cikk szerint egymástól nem függetlenek, úgy ad el egymásnak és vásárol egymástól, mintha függetlenek lennének, ez azt bizonyítja, hogy az árat nem befolyásolta a kapcsolat. Például, ha az árat a szóban forgó iparág szokásos árképzési gyakorlatának megfelelően alakították ki, vagy az eladó olyan árat állapít meg, mint amelyet a tőle független vevők számára, ez azt bizonyítja, hogy az árat nem befolyásolta a kapcsolat. Egy további példa: amikor kimutatható, hogy az ár biztosítja minden költség megtérülését és a nyereséget, amely nyereség megfelel egy reprezentatív időszak alatt (például éves szinten) realizált vállalati nyereség átlagos szintjének, olyan termékek eladásánál, amelyek ugyanabba az osztályba vagy fajtahoz tartoznak, mint az értékelendő áru, ez azt bizonyítja, hogy az árat nem befolyásolta a kapcsolat.

4. A 2. b) pont lehetőséget ad az importőrnek annak bizonyítására, hogy az ügyleti érték szorosan megközelíti a vámszervek által korábban elfogadott „vizsgálati” értéket, és ezért az 1. Cikk rendelkezései szerint elfogadható. Ha a 2. b) pont szerinti vizsgálat eredménye megfelelő, nincs szükség a 2. a) pont szerinti befolyásolás kérdésének megvizsgálására. Ha a vámszerveknek elegendő információ áll rendelkezésükre további részletes tájékozódás nélkül arról, hogy a 2. b) pontban leírt vizsgálatok egyikének eredménye megfelelő, nincs okuk annak megkövetelésére, hogy az importőr bizonyítsa be, hogy a vizsgálatnak megfelelné. A 2. b) pontban a „független vevők” kifejezés olyan vevőket jelöl, akik bármely konkrét esetben függetlenek az eladótól.

2. b) pont

Számos tényező figyelembevétele szükséges annak meghatározásához, hogy egy érték „szorosan megközelít”-e egy másik értéket. Ezek a tényezők magukban foglalják az importált áru és maga az iparág jellegét, azt az évszakot, amikor az árukat importálják és azt, hogy az értékbeli eltérés kereskedelmileg számottevő-e. Mivel e tényezők esetről esetre változhatnak, lehetetlen lenne egy egységes standardot, például egy rögzített százalékot alkalmazni minden esetre. Például, míg egy bizonyos típusú áru esetében egy kisebb értékbeli eltérés elfogadhatatlan, egy másik típusú áru esetében tapasztalható nagy eltérés elfogadható lehet annak megállapításánál, hogy az ügyleti érték szorosan megközelíti-e az 1. Cikk 2. b) pontjában meghatározott „vizsgálati” értékeket.

Megjegyzés a 2. Cikkhez

1. A 2. Cikk alkalmazásánál a vámszervek, amikor lehetséges, az értékelendő árukkal azonos áruk, azonos kereskedelmi szinten és lényegében azonos mennyiségekben történő értékesítését veszik alapul. Amikor ilyen eladást nem találnak, azonos áruknak az alábbi három feltétel bármelyike mellett történő értékesítése felhasználható:

a) azonos kereskedelmi szinten, de eltérő mennyiségekben történő értékesítés;

- b) eltérő kereskedelmi szinten, de lényegében azonos mennyiségekben történő értékesítés; vagy
- c) eltérő kereskedelmi szinten és eltérő mennyiségekben történő értékesítés.

2. Amennyiben találtak olyan értékesítést, amely a fenti három feltétel valamelyikének megfelel, az esettől függően, kiigazításokat tesznek:

- a) kizárólag a mennyiségi tényezőkre vonatkozóan;
- b) kizárólag a kereskedelmi szint tényezőire vonatkozóan; vagy
- c) mind a mennyiség, mind pedig a kereskedelmi szint tényezőire vonatkozóan.

3. Az „és/vagy” kifejezés lehetővé teszi a rugalmasságot az értékesítések felhasználása és a fent leírt három feltétel bármelyikénél a szükséges kiigazítások elvégzése tekintetében.

4. A 2. Cikk céljaira az azonos importált termék ügyleti értéke olyan, az 1. b) és a 2. pont rendelkezései szerint kiigazított, vámértéket jelent, amelyet az 1. Cikk szerint már elfogadtak.

5. Az eltérő kereskedelmi szintből vagy mennyiségekből eredő kiigazítás egyik feltétele, függetlenül attól, hogy az az érték növekedéséhez vagy annak csökkenéséhez vezet, hogy az kizárólag olyan bemutatott bizonyíték alapján történjék, amely világosan kimutatja a kiigazítás indokoltságát és pontosságát, például a különböző szintekre vagy mennyiségekre vonatkozó árakat tartalmazó érvényes árlisták. A fentiekre példa, hogy ha az értékelendő importált áru 10 egységből álló szállítmány és az egyetlen azonos importált áru, amelyre vonatkozóan ügyleti érték áll rendelkezésre, egy 500 egységből álló szállítmány és ismert, hogy az eladó mennyiségi engedményt ad, akkor a kívánt kiigazítás úgy történhet, hogy az eladó árlistája alapján az abban 10 egységre érvényes árat alkalmazzák. Ez nem teszi azonban szükségessé azt, hogy az eladás 10 egységnyi mennyiségekben történjék, ha az árlistát úgy alakították ki, hogy az más mennyiségekben történő eladásnál is érvényes. Ilyen objektív mérce hiányában azonban a vámérték 2. Cikk alapján történő meghatározása nem megfelelő.

Megjegyzés a 3. Cikkhez

1. A 3. Cikk alkalmazásánál a vámszervek, amikor lehetséges, az értékelendő árukhoz hasonló áruk, azonos kereskedelmi szinten és lényegében azonos mennyiségekben történő értékesítését veszik alapul. Amikor ilyen eladást nem találnak, hasonló áruknak az alábbi három feltétel bármelyike mellett történő értékesítése felhasználható:

- a) azonos kereskedelmi szinten, de eltérő mennyiségekben történő értékesítés;
- b) eltérő kereskedelmi szinten, de lényegében azonos mennyiségekben történő értékesítés; vagy
- c) eltérő kereskedelmi szinten és eltérő mennyiségekben történő értékesítés.

2. Amennyiben találtak olyan értékesítést, amely a fenti három feltétel valamelyikének megfelel, az esettől függően, kiigazításokat tesznek:

- a) kizárólag a mennyiségi tényezőkre vonatkozóan;
- b) kizárólag a kereskedelmi szint tényezőire vonatkozóan; vagy
- c) mind a mennyiség, mind pedig a kereskedelmi szint tényezőire vonatkozóan.

3. Az „és/vagy” kifejezés lehetővé teszi a rugalmasságot az értékesítések felhasználása és a fent leírt három feltétel bármelyikénél a szükséges kiigazítások elvégzése tekintetében.

4. A 3. Cikk céljaira a hasonló importált termék ügyleti értéke olyan, az 1. b) és a 2. pont rendelkezései szerint kiigazított vámértéket jelent, amelyet az 1. Cikk szerint már elfogadtak.

5. Az eltérő kereskedelmi szintből vagy mennyiségekből eredő kiigazítás egyik feltétele, függetlenül attól, hogy az az érték növekedéséhez vagy annak csökkenéséhez vezet, hogy az kizárólag olyan bemutatott bizonyíték alapján történjék, amely világosan kimutatja a kiigazítás indokoltságát és pontosságát, például a különböző szintekre vagy mennyiségekre vonatkozó árakat tartalmazó érvényes árlisták. A fentiekre példa, hogy ha az értékelendő importált áru 10 egységből álló szállítmány és az egyetlen hasonló importált áru, amelyre vonatkozóan ügyleti érték áll rendelkezésre, egy 500 egységből álló szállítmány és ismert, hogy az eladó mennyiségi engedményt ad, akkor a kívánt kiigazítás úgy történhet, hogy az eladó árlistája alapján az abban 10 egységre érvényes árat alkalmazzák. Ez nem teszi azonban szükségessé azt, hogy az eladás 10 egységnyi mennyiségekben történjék, ha az árlistát úgy alakították ki, hogy az más mennyiségekben történő eladásnál is érvényes. Ilyen objektív mérce hiányában azonban a vámérték 3. Cikk alapján való meghatározása nem megfelelő.

Megjegyzés az 5. Cikkhez

1. Az „egységár, amelyen az árukat a legnagyobb aggregált mennyiségben értékesítették” kifejezés azt az árat jelenti, amelyen az egységeket legnagyobb számban értékesítették olyan személyeknek, akik függetlenek azoktól a személyektől, akikről ilyen árukat vásárolnak, a behozatal utáni első olyan kereskedelmi szinten, amelyen ilyen eladások történnek.

2. Például az árukat olyan árlista szerint értékesítik, amely kedvezőbb egységárakat biztosít nagyobb mennyiségekben történő vásárlásokra.

Értékesítési mennyiség	Egységár	Értékesítések száma	Az egyes áron értékesített össz mennyiség
1-10 egység	100	10 értékesítés 5 egységenként 5 értékesítés 3 egységenként	65
11-25 egység	95	5 értékesítés 11 egységenként	55
25 egység felett	90	1 értékesítés 30 egységenként 1 értékesítés 50 egységenként	80

A legnagyobb számú egység, amelyet egy áron értékesítettek 80; ezért a legnagyobb aggregált mennyiség egységára 90.

3. Másik példa erre: két értékesítés történik. Az elsőben 500 egységet adnak el, egyenként 95 valutaegységért. A másodikban 400 egységet, egyenként 90 valutaegységért. Ebben a példában az egy bizonyos áron értékesített legnagyobb mennyiség 500; ezért a legnagyobb aggregált mennyiség egységára 95.

4. Egy harmadik példa a következő eset, amikor különböző mennyiségeket értékesítenek különböző áron.

a) Értékesítések

Értékesítési mennyiség	Egységár
40 egység	100
30 egység	90
15 egység	100
50 egység	95
25 egység	105
35 egység	90
5 egység	100

b) Összesen

Értékesítési össz mennyiség	Egységár
65 egység	90
50 egység	95
60 egység	100
25 egység	105

Ebben a példában a legnagyobb számú, egy bizonyos áron értékesített egység 65; ezért a legnagyobb aggregált mennyiség egységára 90.

5. Az importáló országban, a fenti 1. pontban foglaltak szerinti, bármely értékesítés, amely olyan személy számára történik, aki közvetve vagy közvetlenül, ingyenesen vagy csökkentett áron az importált áru előállításával és exportra történő értékesítésével kapcsolatban való felhasználáshoz, a 8. Cikk 1. b) pontjában meghatározott valamely elemet szállítja, nem vehető figyelembe az egységárnak az 5. Cikk céljaira való megállapításánál.

6. Megjegyzendő, hogy az 5. Cikk 1. pontjában hivatkozott „nyereség és általános költségek” egy egésznek tekintendők. E levonás összegét az importőr által vagy megbízásából adott információk alapján kell meghatározni, kivéve, ha az importőr adatai nincsenek összhangban az importált termékkel azonos osztályú vagy fajtájú importált áruknak az importáló országban való értékesítésekor nyert adatokkal. Amikor az importőr adatai nincsenek összhangban ezekkel az adatokkal, a nyereség és az általános költségek összege, az importőr vagy megbízottja által adott információk helyett, más idevágó információkra is alapozható.

7. Az „általános költségek” magukban foglalják a szóban forgó áru közvetett és közvetlen marketing költségeit.

8. Az áruk értékesítése miatt fizetendő helyi adók, amelyek tekintetében az 5. Cikk 1. a) (iv) pontja rendelkezései szerint nem történik levonás, az 5. Cikk a) (i) pontja alapján kerülnek levonásra.

9. A jutalékoknak, illetve a szokásos nyereségnek és általános költségeknek az 5. Cikk 1. pontja rendelkezései szerint történő meghatározásánál az a kérdés, hogy bizonyos áruk „azonos osztályúak vagy fajtájúak”-e mint mások, esetenként, a körülmények figyelembevételével döntendő el. Az azonos osztályú vagy fajtájú importált áruk legszűkebb csoportjának vagy skálájának, amely magában foglalja az értékelendő árukat, és amelyre vonatkozóan a szükséges információk beszerezhetők, az importáló országban történő értékesítése vizsgálandó meg. Az 5. Cikk céljaira az „azonos osztályú vagy fajtájú áru” magában foglal olyan árukat, amelyeket ugyanabból az országból importáltak mint az értékelendő árut, valamint egyéb országokból importált árukat is.

10. Az 5. Cikk 1. b) pontja céljaira a „legkorábbi időpont” az az időpont, ameddig az importált árut vagy az azonos vagy hasonló importált árut, az egységár megállapítása szempontjából, megfelelő mennyiségben értékesítenek.

11. Az 5. Cikk 2. pontja szerinti módszer alkalmazásakor, a további feldolgozásból eredő hozzáadott érték levonása az ilyen munka költségére vonatkozó objektív és számszerűsíthető adatok alapján történik. A számítások alapját elfogadott ipari formulák, receptek, konstrukciós módszerek és egyéb ipari gyakorlatok képezik.

12. Elismert tény, hogy az 5. Cikk 2. pontja rendelkezéseiben foglalt értékelési módszer rendes körülmények között nem alkalmazható, ha a további feldolgozás eredményeként az importált termékek elveszítik identitásukat. Lehetnek azonban olyan esetek, hogy bár az importált áru identitása elveszett, a feldolgozás során hozzáadott értéket pontosan, túlzott nehézség nélkül meg lehet határozni. Másrészt lehetnek olyan esetek is, amikor az importált áruk megőrzik ugyan identitásukat, de az importáló országban értékesített áruk olyan kis elemét képezik, hogy indokolatlan lenne ezen értékelési eljárás használata. A fentiek miatt, minden egyes ilyen jellegű esetet külön-külön kell megfontolni.

Megjegyzés a 6. Cikkhez

1. A vámérték jelen Megállapodás alapján való meghatározása, általános szabályként, az importáló országban egyszerűen hozzáférhető információk alapján történik. A számított érték meghatározása céljából azonban szükséges lehet az értékelendő áruk termelési költségeinek és más olyan információknak a megvizsgálása, amelyeket az importáló országon kívülről kell beszerezni. Továbbá, az áru termelője legtöbb esetben az importáló ország hatóságainak illetékességén kívül esik. A számított érték módszer használata általában azokra az esetekre korlátozódik, amikor az eladó és a vevő nem független egymástól, és a termelő kész átadni az importáló ország hatóságainak a szükséges költségadatokat és lehetőséget nyújtani bármely esetleg szükséges későbbi igazoló vizsgálatra.

2. A 6. Cikk 1. a) pontban hivatkozott „költség vagy érték” az értékelendő áruk termelésére vonatkozó és a termelő által vagy nevében szolgáltatott információk alapján határozandó meg. Annak a termelő üzleti könyvelésén kell alapulnia, feltéve, hogy az összhangban van az árukat előállító országban általánosan elfogadott számviteli elvekkel.

3. A „költség vagy érték” magában foglalja a 8. Cikk 1. a) (ii)-(iii) pontjában meghatározott elemek költségeit is. Ugyancsak tartalmazza a 8. Cikkre vonatkozó megjegyzésben foglaltak szerint megfelelően megosztva, a 8. Cikk 1. b) pontjában meghatározott, a vevő által közvetve vagy közvetlenül, az importált áru előállításával kapcsolatban való felhasználásra szállított bármely elem értékét. A 8. Cikk 1. b) (iv) pontjában meghatározott olyan elemek értéke, amelyeket az importáló országban készítenek, kizárólag olyan mértékben számít bele az értékbe, amilyen mértékben azok költségei a termelőt terhelik. Természetesen a számított érték meghatározásánál az jelen pontban hivatkozott elemek értékét vagy költségét nem lehet duplán felszámítani.

4. A 6. Cikk 1. b) pontjában hivatkozott „nyereség és az általános költségek összege” a termelő által vagy nevében rendelkezésre bocsátott információk alapján kerül meghatározásra, kivéve, ha ezek az adatok nincsenek összhangban az exportáló ország termelői által az importáló országba való exportra termelt, az értékelendő árukkal azonos osztályú vagy fajtájú áruk értékesítésében általában megjelenő adatokkal.

5. Ezzel összefüggésben megjegyzendő, hogy a „nyereség és az általános költségek összege” egy egésznek tekintendő. Ebből következik, hogy ha egy konkrét esetben a termelő nyereség adata alacsony és általános költségei magasak, a kettő összeadva mégis összhangban lehet az ugyanolyan osztályú vagy fajtájú áruk eladásában általában megjelenő összegüknek. Ilyen helyzet következhet be, például egy terméknek az importáló országban való bevezetésénél, amikor a termelő nulla vagy alacsony nyereséget vállal a piaci bevezetéssel járó magas általános költségek ellensúlyozására. Ha a termelő bizonyítani tudja, hogy az importált termék eladásából, sajátos kereskedelmi körülmények miatt alacsony a nyeresége, a termelő tényleges nyereség adatait kell figyelembe venni, feltéve, hogy a termelőnek valós kereskedelmi okai vannak az adatok igazolására és árpolitikája tükrözi az érintett iparágon belüli szokásos árpolitikát. Ilyen helyzet fordulhat elő például akkor, amikor a termelők, a kereslet előre nem látható esése miatt, ideiglenesen árcsökkenésre kényszerülnek, vagy amikor valamely, az importáló országban gyártott termékcsaládot kiegészítő árut értékesítenek és versenyképességük megőrzése érdekében alacsony nyereséggel is

megelégzenek. Ha a termelő saját nyereség- és általános költség adatai nincsenek összhangban az exportáló ország termelői által az importáló országba való exportra termelt, az értékelendő árukkal azonos osztályú vagy fajtájú áruk értékesítésénél általában tükröződő ilyen adatokkal, a nyereség és az általános költségek összege az áru termelője által vagy nevében adott információk helyett más idevágó információkra is alapozható.

6. Ha a számított érték meghatározásához nem a termelő által vagy nevében adott információkat használják fel, az importőr kérésére, az importáló ország hatóságai a 10. Cikk rendelkezéseit figyelembe véve, tájékoztatják az importőrt az ilyen információ forrásáról, a felhasznált adatokról és az azok alapján végzett számításokról.

7. A 6. Cikk 1. b) pontjában hivatkozott „általános költségek” magukban foglalják az export áru előállításának és értékesítésének azon közvetett vagy közvetlen költségeit, amelyek nem tartoznak a 6. Cikk 1. a) pontja alá.

8. Azt, hogy bizonyos áruk más árukkal „azonos osztályúak vagy fajtájúak”-e, a körülmények figyelembevételével, eseti alapon kell meghatározni. A szokásos nyereségnek és általános költségeknek a 6. Cikk rendelkezései szerinti meghatározásánál az áruk legszűkebb, az értékelendő árukat magában foglaló csoportjának vagy skálájának, az importáló országba történő azon eladásait kell megvizsgálni, amelyekre vonatkozóan a szükséges információk hozzáférhetők. A 6. Cikk céljaira az „azonos osztályú vagy fajtájú áruk”-nak ugyanabból az országból kell származniuk, mint az értékelendő áruknak.

Megjegyzés a 7. Cikkhez

1. A 7. Cikk rendelkezései szerint meghatározott vámértékeknek, a lehető legteljesebb mértékben, korábban meghatározott vámértékeken kell alapulniuk.

2. A 7. Cikk szerint az 1-6. Cikkben lefektetett értékelési módszerek alkalmazandók, de e módszerek ésszerűen rugalmas alkalmazása összhangban van a 7. Cikk céljaival és rendelkezéseivel.

3. Néhány példa az ésszerű rugalmasságra:

a) Azonos áruk - az a követelmény, hogy az azonos áruk exportjának időpontja az értékelendő áruk exportjának időpontjával megegyezzen vagy azt megközelítse, rugalmasan értelmezhető; azonos importált áruk, amelyeket nem abban az országban állítottak elő, amelyben az értékelendő árukat, alapul szolgálhatnak a vámérték megállapításához; azonos importált áruknak az 5. és 6. Cikk rendelkezései alapján megállapított vámértékei felhasználhatók.

b) Hasonló áruk - az a követelmény, hogy a hasonló áruk exportjának időpontja az értékelendő áruk exportjának időpontjával megegyezzen vagy azt megközelítse, rugalmasan értelmezhető; hasonló áruk, amelyeket nem abban az országban állítottak elő, amelyben az értékelendő árukat, alapul szolgálhatnak a vámérték megállapításához; hasonló importált áruknak az 5. és 6. Cikk rendelkezései alapján megállapított vámértékei felhasználhatók.

c) Következtetési módszer - az 5. Cikk 1. a) pontja szerinti követelmény, hogy az importált áruk „változatlan állapotban” kerülnek értékesítésre, rugalmasan értelmezhető; a „90 napos” kritériumot lehet rugalmasan alkalmazni.

Megjegyzés a 8. Cikkhez

1. a) (i) pont

A „vételi jutalék” kifejezés olyan díjat jelent, amelyet valamely importőr ügynökének azért a szolgáltatásért fizet, hogy az őt külföldön, az értékelendő áru megvásárlásakor képviseli.

1. b) (ii) pont

1. A 8. Cikk 1. b) (ii) pontjában meghatározott elemeknek az importált árukra történő arányos megosztása két tényezőt foglal magában - magát az elem értékét és azt a módot, ahogyan ez az érték az importált árukra vetítve arányosan megosztandó. Ezen elemek arányos megosztását ésszerű módon, a körülményeknek megfelelően és az általánosan elfogadott számviteli elvekkel összhangban kell elvégezni.

2. Az elem értékét illetően, amennyiben azt az importőr meghatározott költséggel, tőle független eladótól szerzi be, az elem értéke ez a költség lesz. Ha az elemet az importőr vagy egy tőle nem független személy állította elő, az elem értéke az előállítási költség lesz. Ha az elemet az importőr korábban már használta, tekintet nélkül arra, hogy ő szerezte-e be vagy állította-e elő, az elem értékének meghatározása céljából az eredeti beszerzési árat vagy előállítási költséget oly módon kell lefelé kiigazítani, hogy az tükrözze a használatot.

3. Mivel az elem értékét meghatározták, azt az importált árukra vetítve arányosan meg kell osztani. Különböző lehetőségek vannak. Például az értéket lehet az első szállítmányra arányosan megosztani, ha az importőr a vámot egyszerre kívánja megfizetni a teljes értékre. Másik példa: az importőr kérheti, hogy az értéket az első szállítás időpontjáig legyártott egységekre vetítve arányosan osszák meg. További példa: az importőr kérheti, hogy az értéket a várható teljes termelésre vetítve arányosan osszák meg, amennyiben erre a termelésre szerződés vagy konkrét kötelezettségvállalás van. Az arányos megosztás módszere az importőr által szolgáltatott dokumentációtól függ.

4. A fentiek szemléltetésére: egy importőr a termelő rendelkezésére bocsát egy, az importált termék gyártásánál használandó öntőformát és szerződést köt vele 10,000 egység megvételére. Az első 1,000 egységnyi szállítmány

megérkezéséig a termelő már 4,000 egységet gyártott le. Az importőr kérheti a vámszerveket, hogy az öntőforma értékét arányosan osszák meg az 1,000 egységre, a 4,000 vagy a 10,000 egységre vetítve.

1. *b) (iv)* pont

1. A 8. Cikk 1. *b) (iv)* pontjában meghatározott elemek miatti hozzáadásokat objektív és számszerűsíthető adatokra kell alapozni. Az importőrnek és a vámszerveknek a hozzáadandó érték meghatározásával kapcsolatos terhei minimalizálása céljából, amilyen mértékig lehetséges, a vevő üzleti könyvelési rendszerében rendelkezésre álló adatokat kell felhasználni.

2. A vevő által szállított, általa vásárolt vagy lízingelt, elemek esetében a hozzáadandó érték az elem vásárlási vagy lízingelési költsége lesz. A közjavat képező, mindenki számára hozzáférhető elemek után az érték kizárólag ezen elemek példányainak megszerzési költségeivel növelhető.

3. A hozzáadandó értékek kiszámításának könnyűsége a konkrét vállalat szerkezetétől és vezetési gyakorlatától, valamint számviteli módszereitől függ.

4. Lehetséges például, hogy egy vállalat, amely különböző termékeket importál különböző országokból, az importáló országon kívüli tervezőközpontja könyvelését oly módon vezeti, hogy pontosan ki tudja mutatni az egyes termékeknek tulajdonítható költségeket. Ilyen esetekben megfelelő módon, közvetlen kiigazítás tehető a 8. Cikk rendelkezései szerint.

5. Más esetben egy vállalat az importőr országon kívüli tervezőközpontja költségeit általános költségként is viselheti anélkül, hogy azt az egyes termékekre megosztaná. Ebben az esetben a 8. Cikk rendelkezései szerint, az importált termékekre vonatkozóan, megfelelő kiigazítás tehető úgy, hogy a tervezőközpont teljes költségét arányosan megosztják azon teljes termelésre, amely haszonélvezője a tervezőközpont tevékenységének és az így megosztott költséget adják egység alapon az importhoz.

6. A fenti körülmények változásai, természetesen, a költségmegosztás megfelelő módszerének meghatározásakor különböző tényezők figyelembevételét követelik meg.

7. Azokban az esetekben, amikor a kérdéses elem termelésében bizonyos időszakon át több ország vesz részt, a kiigazítást arra az értékre kell korlátozni, amit ténylegesen hozzáadtak a szóban forgó elemhez az importáló országon kívül.

1. *c)* pont

1. A 8. Cikk 1. *c)* pontjában hivatkozott jogdíjak és licenccdíjak, többek között, magukban foglalhatják a szabadalmakért, védjegyekért és szerzői jogokért fizetendő összegeket. Azonban az importált árunak az importáló országban való sokszorosítási jogáért fizetendő díjakat, a vámérték meghatározása során, nem adják hozzá az importált áruért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árhoz.

2. Az importált áruk elosztási vagy viszonteladási jogáért a vevő által fizetett összeget nem adják hozzá az importált áruért ténylegesen fizetett vagy fizetendő árhoz, ha az ilyen fizetések nem képezik feltételét az importált áruknak az importáló országba való export célú eladásának.

3. pont

A 8. Cikk rendelkezései által megkövetelt hozzáadáshoz szükséges objektív és számszerűsíthető adatok hiányában az üzleti érték nem határozható meg az 1. Cikk rendelkezései szerint. Ennek szemléltetésére: jogdíjat fizetnek egy bizonyos termék literének az importáló országban való eladási ára alapján, a terméket kilogrammonként importálják és abból oldatot készítenek a beérkezés után. Amennyiben a jogdíj alapja részben az importált áru, részben pedig más, az importált árutól független tényezők (mint amikor az importált árut hazai anyagokkal keverik és az már külön, önmagában nem azonosítható, vagy amikor a jogdíj nem különíthető el a vevő és az eladó közötti, speciális pénzügyi rendezésektől) helytelen lenne megkísérelni a jogdíj hozzáadását. Ha azonban a jogdíj kizárólag az importált terméken alapul és könnyen számszerűsíthető, a ténylegesen fizetett vagy fizetendő árhoz hozzáadható.

Megjegyzés a 9. Cikkhez

A 9. Cikk céljaira az „import időpontja” magában foglalhatja a vámkezelés időpontját.

Megjegyzés a 11. Cikkhez

1. A 11. Cikk jogorvoslati lehetőséget biztosít az importőrnek az értékelendő árura vonatkozó, a vámszervek által a vámérték tekintetében hozott határozatokkal szemben. A fellebbezés benyújtható először egy magasabb fokú vámszervhez, de az importőrnek joga van végső lépésként a bírósághoz is fordulni.

2. A „bírságmentes” azt jelenti, hogy az importőrt nem bírságozhatják meg, vagy számára nem helyezhetnek bírságot kilátásba csupán azért, mert élt fellebbezési jogával. A szokásos bírósági eljárási költség és az ügyvédi díj nem tekinthető bírságnak.

3. Mindazonáltal a 11. Cikkben semmi sem gátolja a Tagot abban, hogy megkövetelje a kiszabott vám megfizetését a fellebbezés benyújtását megelőzően.

Megjegyzés a 15. Cikkhez

4. pont

A cikk céljaira a „személy” kifejezés, ahol szükséges, a jogi személyt is magában foglalja.

4. e) pont

Jelen Megállapodás céljaira valamely személy akkor gyakorol ellenőrzést egy másik felett, ha az előbbi jogilag vagy gyakorlatilag olyan helyzetben van, hogy az utóbbit korlátozza vagy irányítja.

II. Melléklet az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. Cikkének végrehajtásáról szóló Megállapodáshoz

Vámérték Technikai Bizottság

1. A jelen Megállapodás 18. Cikkének megfelelően létre kell hozni a Vámérték Technikai Bizottságot a Vámegyütműködési Tanács fennhatósága alatt, abból a célból, hogy az technikai szinten biztosítsa a Megállapodás értelmezésének és alkalmazásának egységességét.

2. A Technikai Bizottság feladatköre a következőket foglalja magában:

a) felülvizsgálja azokat a technikai problémákat, amelyek a Tagok vámérték-meghatározási rendszereiben a napi alkalmazás során felmerülnek és a benyújtott tények alapján tanácsot ad a megfelelő megoldásokra;

b) felkérésre tanulmányozza az Egyezménnyel összefüggő értékelésre vonatkozó törvényeket, eljárásokat és gyakorlatot, és jelentést készít az ilyen tanulmányok eredményeiről;

c) jelentéseket készít és küld szét a jelen Megállapodás működésének technikai vonatkozásairól és helyzetéről;

d) a Bizottság vagy bármely Tag felkérésére tájékoztatást nyújt és tanáccsal szolgál az importált áru vámértéke megállapításával kapcsolatos bármely kérdésben. Az ilyen tájékoztatás és tanácsadás történhet tanácsadói vélemény, megjegyzés vagy magyarázó jegyzetek formájában;

e) felkérésre technikai segítséget nyújt a Tagoknak a jelen Megállapodás nemzetközi elfogadtatásának előmozdításában;

f) vizsgálatot végez a jelen Megállapodás 19. Cikkében leírt vizsgáló bizottság által hozzá utalt ügyben; és

g) minden más olyan kötelezettségnek eleget tesz, amelyet a Bizottság ráruház.

Általános rendelkezés

3. A Technikai Bizottság törekedjék arra, hogy a speciális témákkal - különösen azokkal, amelyeket a Tagok, a Bizottság vagy valamely vizsgálóbizottság hozzá utal - kapcsolatos munkáját rövid időn belül befejezze. A 19. Cikk 4. pontja rendelkezései szerint valamely vizsgálóbizottság meghatározza azt a határidőt, amin belül a Technikai Bizottság jelentését be kell nyújtani és a Technikai Bizottság köteles azt ezen a határidőn belül elkészíteni.

4. A Vámegyütműködési Tanács Titkársága, amikor szükséges, segítséget nyújt a Technikai Bizottság tevékenységéhez.

Képviselő

5. Minden Tag jogosult képviseltetni magát a Technikai Bizottságban. Minden Tag a Technikai Bizottságba egy képviselőt és egy vagy több helyetteset jelölhet ki. A Technikai Bizottságban így képviselt Tagra a jelen Melléklet mint a Technikai Bizottság tagjára hivatkozik. A Technikai Bizottság tagjainak képviselőit tanácsadók segíthetik. Megfigyelői státuszban a WTO Titkárság is részt vehet az üléseken.

6. A Vámegyütműködési Tanács azon tagjai, amelyek nem Tagjai a WTO-nak, egy küldöttel és egy vagy több helyettesel vehetnek részt a Technikai Bizottság ülésein. Ezek a küldöttek megfigyelői minőségben vesznek részt az üléseken.

7. A Technikai Bizottság elnökének jóváhagyásával a Vámegyütműködési Tanács Főtitkára (a továbbiakban: Főtitkár) meghívhatja olyan kormányok képviselőit is, amelyek sem a WTO Egyezménynek, sem a Vámegyütműködési Tanácsnak nem tagjai, valamint meghívhatja nemzetközi kormányközi és kereskedelmi szervezetek képviselőit a Technikai Bizottság ülésein megfigyelőként való részvételre.

8. A küldötteknek, a helyetteseknek és a tanácsadóknak a Technikai Bizottság üléseire történő kijelölését a Főtitkárnak kell bejelenteni.

A Technikai Bizottság ülései

9. A Technikai Bizottság szükség szerint, de legalább évenként kétszer tartja üléseit. Minden ülés időpontját a Technikai Bizottság előző ülésén rögzítik. Az ülés időpontja változhat akár a Technikai Bizottság bármely tagjának javaslatára - a Technikai Bizottság tagjainak egyszerű többsége hozzájárulásával -, akár az elnök kezdeményezésére, sürgős kivizsgálást igénylő esetekben. Az ezen pont első mondatában foglalt rendelkezés mellett a Technikai Bizottságnak szükség szerint üléseznie kell, hogy megvizsgálja azon ügyeket, melyeket valamely, a jelen Megállapodás 19. Cikke szerint felállított vizsgálóbizottság a Technikai Bizottság elé utal.

10. A Technikai Bizottság üléseit, ha más döntés nem születik, a Vámegyütműködési Tanács székhelyén tartják.

11. A Főtitkár a Technikai Bizottság minden tagját, valamint a 6. és 7. pontokban felsoroltakat, legalább 30 nappal korábban - a sürgős eseteket kivéve - tájékoztatja a Technikai Bizottság ülése megnyitásának időpontjáról.

Napirend

12. A Főtitkár minden ülésre napirendtervezetet készít, és azt eljuttatja a Technikai Bizottság minden tagjához, valamint a 6. és 7. pontban felsoroltakhoz a sürgős eseteket kivéve legalább 30 nappal az ülés megkezdése előtt. Ez a napirend minden olyan témát felölel, amelynek felvételét a Technikai Bizottság előző ülésén jóváhagyta, továbbá, amelyet az Elnök maga kezdeményez, és amelynek felvételét a Főtitkár, a Bizottság vagy a Technikai Bizottság bármely tagja kéri.

13. A Technikai Bizottság napirendjét az ülés megnyitásakor fogadja el. Az ülésszak alatt a Technikai Bizottság bármikor megváltoztathatja a napirendet.

Tisztségviselők és ügyvitel

14. A Technikai Bizottság a küldöttek közül egy Elnököt és egy vagy több Alelnököt választ. Az Elnök és az Alelnökök egyéves időtartamra viselik tisztségüket. A leköszönő Elnök és Alelnökök újraválaszthatók. Azon Elnök vagy Alelnök, aki már nem képvisel Tagot a Technikai Bizottságban, automatikusan elveszti mandátumát.

15. Ha az Elnök az ülésen vagy annak egy részén nincs jelen, akkor az Alelnök elnököl. Ilyen esetben az utóbbinak jogai és kötelességei azonosak az Elnökével.

16. Az ülés Elnöke nem mint a Technikai Bizottság egy tagjának képviselője, hanem mint Elnök vesz részt a Technikai Bizottság eljárásaiban.

17. Ezen szabályok által ráruházott jogok gyakorlásán kívül az elnök megnyitja és bezárja az üléseket, vezeti a vitát, megadja a felszólalási jogot és a jelen szabályok értelmében ellenőrzi az eljárást. Az Elnök jogosult a felszólalót rendre utasítani, ha annak megjegyzései nem relevánsak.

18. A küldöttek bármely kérdés tárgyalása során eljárási kérdést vehetnek fel. Ebben az esetben az Elnök késedelem nélkül állást foglal. Ha ezt az állásfoglalást kifogásolják, az Elnök azt az ülés elé terjeszti határozathozatalra és az érvényben marad, ha meg nem változtatják.

19. A Főtitkár vagy a Titkárság általa kijelölt tisztségviselői ellájtják a Technikai Bizottság üléseinek titkársági teendőit.

Határozatképesség és szavazás

20. A határozatképességhez a Technikai Bizottság képviselőinek egyszerű többsége szükséges.

21. A Technikai Bizottság minden tagjának egy szavazata van. A Technikai Bizottság a jelen lévő tagok legalább kétharmados szavazati többségével hoz határozatot. Egy bizonyos ügyben a szavazás kimenetelésre tekintet nélkül a Technikai Bizottság szabadon előterjeszheti arra vonatkozó jelentését a Bizottság és a Vámszabályozási Tanács elé, megjelölve az ügyvel kapcsolatos eltérő véleményeket is. E pont rendelkezéseinek sérelme nélkül valamely bizottság által elé utalt ügyekben a Technikai Bizottság konszenzussal határoz. Ha a valamely vizsgálóbizottság által elé utalt ügyben a Technikai Bizottság nem jut egyezsége, a Technikai Bizottság jelentést készít az ügy részleteiről, megjelölve a tagok álláspontját.

Hivatalos nyelvek és jegyzőkönyvek

22. A Technikai Bizottság hivatalos nyelve az angol, francia és a spanyol nyelv. E három nyelv bármelyikén elmondott beszédeket vagy nyilatkozatokat kétsélem nélkül lefordítják a többi hivatalos nyelvre, kivéve, ha az összes küldött eltekint a fordítástól. Más nyelveken előadott beszédeket vagy nyilatkozatokat ugyanilyen feltételek mellett angolra, franciára és spanyolra lefordítják; de ebben az esetben az érintett delegációnak kell elkészítenie az angol, francia vagy spanyol nyelvű fordítást. Kizárólag angol, francia és spanyol nyelv használható a Technikai Bizottság hivatalos anyagaiban. Emlékeztetők és a Technikai Bizottság levelezése kizárólag a hivatalos nyelvek egyikén történhet.

23. A Technikai Bizottság minden üléséről jelentést és - ha az Elnök szükségesnek tartja - jegyzőkönyvet vagy összefoglaló beszámolót készít. Az Elnök vagy megbízottja a Technikai Bizottság munkájáról jelentést tesz a Bizottság és a Vámszabályozási Tanács minden ülésén.

III. Melléklet az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény II. Cikkének végrehajtásáról szóló Megállapodáshoz

1. A Megállapodás rendelkezései végrehajtásának, a 20. Cikk 1. pontja szerinti, a fejlődő ország Tagok általi, 5 évvel való elhalasztása a gyakorlatban egyes fejlődő ország Tagok számára kevésnek bizonyulhat. Ilyen esetekben valamely fejlődő ország Tag a 20. Cikk 1. pontjában hivatkozott időtartam lejárta előtt kérheti ezen időtartam meghosszabbítását; egyetértés van arról, hogy, azokban az esetekben, amikor a kérdéses fejlődő ország Tag megalapozott indokkal szolgál, a Tagok jóindulatú megfontolás tárgyává teszik az ilyen kérést.

2. Azok a fejlődő országok, amelyek jelenleg hivatalosan megállapított legkisebb értékek alapján értékelik az árukat, fenntartással élhetnek, hogy lehetőségük legyen ezen értékek korlátozott és átmeneti alapon való megtartására, olyan feltételek mellett, amelyekhez a Tagok hozzájárulnak.

3. Azon fejlődő országok, amelyek számára az alkalmazási sorrendnek az importőr kívánságára történő, a Megállapodás 4. Cikké rendelkezései alapján való megfordítása komoly nehézséget jelenthet, a 4. Cikkre vonatkozóan fenntartással élhetnek, a következő megfogalmazás szerint:

„A ... Kormány fenntartja a jogot annak elrendelésére, hogy a Megállapodás 4. Cikkének vonatkozó rendelkezése kizárólag akkor kerül alkalmazásra, ha a vámhatóságok beleegyeznek az 5. és 6. Cikk sorrendjének megfordításába.”

Amennyiben fejlődő országok ilyen fenntartással élnek, a Tagok ehhez, a Megállapodás 21. Cikke alatt beleegyezésüket adják.

4. Fejlődő országok fenntartással élhetnek a Megállapodás 5. Cikkének 2. pontjára vonatkozóan, a következő megfogalmazás szerint:

„A ... Kormány fenntartja a jogot annak elrendelésére, hogy a Megállapodás 5. Cikkének 2. pontja a vonatkozó megjegyzés rendelkezéseivel összhangban kerüljön alkalmazásra, függetlenül attól, hogy az importőr ezt így kívánja, vagy sem.”

Amennyiben fejlődő országok ilyen fenntartással élnek, a Tagok ehhez, a Megállapodás 21. Cikke alatt beleegyezésüket adják.

5. Bizonyos fejlődő országok esetében problémák merülhetnek fel a Megállapodás 1. Cikkének végrehajtása során, az országukba történő, kizárólagos képviselők, kizárólagos forgalmazók és kizárólagos engedélyezett által lebonyolított importra vonatkozóan. Ha ilyen problémák merülnek fel a Megállapodást alkalmazó fejlődő ország

Tagokban, e Tagok kérésére, e kérdésről tanulmányt készítenek abból a célból, hogy megfelelő megoldásokat találjanak.

6. A 17. Cikk elismeri, hogy a Megállapodás alkalmazása során szükséges lehet, hogy a vámszervek vizsgálatot folytassanak a vámérték meghatározása céljából számukra benyújtott bármely nyilatkozat, okmány vagy bevallás helytállóságával vagy pontosságával kapcsolatosan. A cikk így elismeri, hogy vizsgálat folytatható például annak igazolása céljából, hogy a vámérték-meghatározással kapcsolatban bevallott vagy a vámszerveknek benyújtott értékelemek teljesek és helyesek-e. A Tagok, nemzeti törvényeik és eljárásaik keretei között, jogosultak elvárni az importőrök teljes közreműködését az ilyen vizsgálatok során.

7. A ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár magában foglal minden olyan fizetést, amely, az importált áruk eladásának feltételeként, a vevő által az eladó részére vagy a vevő által harmadik Fél részére az eladó kötelezettségének kiegyenlítésére, ténylegesen teljesítésre került vagy kerül.